

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 402

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

59ο έτος

31 Οκτωβρίου 2016

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2016/C 402/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2016/C 402/02

Υπόθεση C-113/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2016 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Προσφυγή ακυρώσεως — Επιλογή της νομικής βάσεως — Άρθρο 43, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ ή άρθρο 43, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ — Κοινή οργάνωση των αγορών γεωργικών προϊόντων — Κανονισμός (ΕΕ) 1308/2013 — Άρθρο 7 — Κανονισμός (ΕΕ) 1370/2013 — Άρθρο 2 — Μέτρα σχετικά με τον καθορισμό των τιμών — Κατώτατες τιμές αναφοράς — Τιμές παρεμβάσεως)

2

2016/C 402/03

Υπόθεση C-409/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (Προδικαστική παραπομπή — Κοινό δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κατάταξη των εμπορευμάτων — Ερμηνεία δασμολογικής διακρίσεως της Συνδυασμένης Ονοματολογίας — Οδηγία 2008/118/ΕΚ — Εισαγωγή προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο καταναλώσεως — Τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή τελωνειακό καθεστώς αναστολής — Επιπτώσεις τελωνειακής διασαφήσεως με μνεία εσφαλμένης διακρίσεως της Συνδυασμένης Ονοματολογίας — Παρατυπίες κατά τη διακίνηση προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο καταναλώσεως)

3

EL

2016/C 402/04	Υπόθεση C-549/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finn Frogne A/S κατά Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 2 — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Υποχρέωση διαφάνειας — Σύμβαση σχετική με την παράδοση σύνθετου συστήματος επικοινωνίας — Δυσχέρειες κατά την εκτέλεση — Διαφωνία των συμβαλλομένων μερών ως προς την ευθύνη — Εξωδικαστικός διακανονισμός — Περιορισμός του εύρους της σύμβασως — Μετατροπή εκμισθώσεως υλικού σε πώληση — Ουσιώδης τροποποίηση σύμβασως — Δικαιολόγηση ως εκ του αντικειμενικού σκοπού επιτεύξεως φιλικού διακανονισμού)	4
2016/C 402/05	Υπόθεση C-584/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 2006/12/ΕΚ — Οδηγία 91/689/ΕΟΚ — Οδηγία 1999/31/ΕΚ — Διαχείριση αποβλήτων — Απόφαση του Δικαστηρίου διαπιστώνουσα παράβαση — Μη εκτέλεση — Άρθρο 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Χρηματικές κυρώσεις — Χρηματική ποινή — Κατ' αποκοπήν ποσό)	4
2016/C 402/06	Υπόθεση C-101/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2016 — Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση ανατρέσεως — Συμπράξεις — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ — Άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992 — Ευρωπαϊκή αγορά υαλοπινάκων αυτοκινήτου — Συμφωνίες περί κατανομής των αγορών και ανταλλαγές ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για την μέθοδο υπολογισμού των προστίμων — Σημείο 13 — Αξία των πωλήσεων — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 23, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο — Ανώτατο νόμιμο όριο του προστίμου — Συναλλαγματική ισοτιμία για τον υπολογισμό του ανωτάτου ορίου του προστίμου — Ύψος του προστίμου — Εξουσία πλήρους δικαιοδοσίας — Επιχειρήσεις που παράγουν ένα μόνον προϊόν — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση] . . .	5
2016/C 402/07	Υπόθεση C-121/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE) κατά Premier ministre, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique, Commission de régulation de l'énergie, ENGIE, πρώην GDF Suez (Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 2009/73/ΕΚ — Ενέργεια — Τομέας του φυσικού αερίου — Καθορισμός των τιμών παροχής φυσικού αερίου στους τελικούς πελάτες — Προκαθορισμένα τιμολόγια — Εμπόδιο — Συμβατότητα — Κριτήρια εκτιμήσεως — Σκοποί της ασφάλειας του εφοδιασμού και της εδαφικής συνοχής)	6
2016/C 402/08	Υπόθεση C-160/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — GS Media BV κατά Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises International Inc., Britt Geertruida Dekker (Προδικαστική παραπομπή — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Κοινωνία της πληροφορίας — Εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Παρουσίαση στο κοινό — Έννοια — Διαδίκτυο — Υπερσύνδεσμοι που παρέχουν πρόσβαση σε προστατευόμενα έργα τα οποία κατέστησαν προσβάσιμα σε άλλον ιστότοπο χωρίς την άδεια του δικαιούχου — Έργα τα οποία δεν έχουν ακόμα δημοσιευθεί από τον δικαιούχο — Τοποθέτηση τέτοιων συνδέσμων για κερδοσκοπικό σκοπό)	7
2016/C 402/09	Υπόθεση C-180/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Nacka tingsrätt — Mark- och miljöödomstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Borealis AB κ.λπ. κατά Naturvårdsverket (Προδικαστική παραπομπή — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 2003/87/ΕΚ — Άρθρο 10α — Μέθοδος δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής — Υπολογισμός του ενιαίου διατομεακού διορθωτικού συντελεστή — Απόφαση 2013/448/ΕΕ — Άρθρο 4 — Παράρτημα II — Κύρος — Καθορισμός του δείκτη αναφοράς προϊόντος για το θερμό μέταλλο — Απόφαση 2011/278/ΕΕ — Παράρτημα I — Κύρος — Άρθρο 3, στοιχείο γ' — Άρθρο 7 — Άρθρο 10, παράγραφοι 1 έως 3 και 8 — Παράρτημα IV — Δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής για την κατανάλωση και την εξαγωγή θερμότητας — Θερμότητα μετρήσιμη που εξάγεται σε νοικοκυριά — Απαγόρευση της διπλής μετρήσεως των εκπομπών και της διπλής κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής)	7

2016/C 402/10	Υπόθεση C-182/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Augstākā tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — δίκη σχετικά με την έκδοση του Aleksei Petruhhin (Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έκδοση σε τρίτο κράτος υπηκόου κράτους μέλους ο οποίος άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας — Πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης — Προστασία των υπηκόων κράτους μέλους έναντι της εκδόσεως — Δεν υφίσταται προστασία των υπηκόων των άλλων κρατών μελών — Περιορισμός της ελεύθερης κυκλοφορίας — Δικαιολόγηση βάσει της αποτροπής της ατιμωρησίας — Αναλογικότητα — Διακρίβωση του ότι τηρήθηκαν οι εγγυήσεις τις οποίες προβλέπει το άρθρο 19 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)	9
2016/C 402/11	Υπόθεση C-225/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Reggio Calabria (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Domenico Politanò (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκατάστασης — Τυχρά παίγνια — Περιορισμοί — Υπέρτεροι λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα — Δημόσιες συμβάσεις — Όροι συμμετοχής σε διαγωνισμό και αξιολόγηση της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας — Αποκλεισμός διαγωνιζομένου επειδή δεν προσκόμισε βεβαιώσεις οικονομικής και χρηματοοικονομικής του επάρκειας από δύο διαφορετικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα — Οδηγία 2004/18/EK — Άρθρο 47 — Δυνατότητα εφαρμογής του)	9
2016/C 402/12	Υπόθεση C-310/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Cour de cassation (ακυρωτικό δικαστήριο, Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vincent V. Deroo-Blanquart κατά Sony Europe Limited, διάδοχο της Sony France SA (Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Οδηγία 2005/29/EK — Άρθρα 5 και 7 — Συνοδευόμενη με παρεπόμενες παροχές προσφορά — Πώληση υπολογιστή εξοπλισμένου με προεγκατεστημένα λογισμικά — Ουσιώδεις πληροφορίες σχετικά με την τιμή — Παραπλανητική παράλειψη — Αδυναμία του καταναλωτή να αποκτήσει τον ίδιο τύπο υπολογιστή χωρίς λογισμικά)	10
2016/C 402/13	Υπόθεση C-459/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2016 — Iranian Offshore Engineering & Construction Co. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναιρέσεως — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Κατάλογος των προσώπων και οντοτήτων έναντι των οποίων εφαρμόζεται η δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων — Υλικοτεχνική υποστήριξη προς την Κυβέρνηση του Ιράν — Καταχώριση στον κατάλογο του ονόματος της προσφεύγουσας και νυν αναιρεσείουσας)	11
2016/C 402/14	Υπόθεση C-461/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — E.ON Kraftwerke GmbH κατά Bundesrepublik Deutschland (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 2003/87/EK — Εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής — Απόφαση 2011/278/ΕΕ — Τροποποίηση της κατανομής — Άρθρο 24, παράγραφος 1 — Υποχρέωση ενημέρωσης την οποία υπέχει ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης — Περιεχόμενο)	11
2016/C 402/15	Υπόθεση C-294/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 28ης Ιουλίου 2016 [αίτηση του Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi — (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — JZ κατά Prokuratura Rejonowa Łódź — Śródmieście (Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Άρθρο 26, παράγραφος 1 — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως — Αποτελέσματα της παραδόσεως — Αφαίρεση της χρονικής περιόδου της κρατήσεως στο κράτος μέλος εκτελέσεως του εντάλματος — Έννοια του όρου «κράτηση» — Περιοριστικά της ελευθερίας μέτρα πέραν της φυλακίσεως — Κατ' οίκον περιορισμός σε συνδυασμό με επιτήρηση μέσω ηλεκτρονικής συσκευής — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 6 και 49)	12
2016/C 402/16	Υπόθεση C-328/16: Προσφυγή της 1ης Ιουνίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	13
2016/C 402/17	Υπόθεση C-376/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 7 Ιουλίου 2016 το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 27 Απριλίου 2016 στην υπόθεση T-556/11: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA και Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	14

2016/C 402/18	Υπόθεση C-393/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 14 Ιουλίου 2016 — Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne κατά Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd	16
2016/C 402/19	Υπόθεση C-425/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) την 1η Αυγούστου 2016 — Hansruedi Raimund κατά Michaela Aigner	17
2016/C 402/20	Υπόθεση C-431/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ισπανία) στις 2 Αυγούστου 2016 — Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) και Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) κατά José Blanco Marques	17
2016/C 402/21	Υπόθεση C-462/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 17 Αυγούστου 2016 — Finanzamt Bingen-Alzey κατά Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG	19
2016/C 402/22	Υπόθεση C-464/16 P: Αίτηση αναίρεσεως που άσκησε στις 18 Αυγούστου 2016 η Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselői Egyesület (PITEE) κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση T-674/15, Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselői Egyesület (PITEE) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	20
2016/C 402/23	Υπόθεση C-465/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 20 Αυγούστου 2016 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 9 Ιουνίου 2016 στην υπόθεση T-276/13, Growth Energy και Renewable Fuels Association κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	21
2016/C 402/24	Υπόθεση C-466/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 20 Αυγούστου 2016 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 9 Ιουνίου 2016 στην υπόθεση T-277/13: Marquis Energy LLC κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	22

Γενικό Δικαστήριο

2016/C 402/25	Υπόθεση T-220/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Scuola Elementare Maria Montessori κατά Επιτροπής [Κρατικές ενισχύσεις — Δημοτικός φόρος ακίνητης περιουσίας — Απαλλαγή για τις μη εμπορικές οντότητες που αναπτύσσουν ειδικές δραστηριότητες — Ενιαίο κείμενο περί φορολογίας εισοδήματος — Απαλλαγή από τον εφάπαξ δημοτικό φόρο — Απόφαση με την οποία εν μέρει διαπιστώνεται ότι δεν υφίσταται κρατική ενίσχυση και εν μέρει κηρύσσεται η ενίσχυση ασύμβατη με την εσωτερική αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονιστική πράξη για την εφαρμογή της οποίας δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα — Άμεσος επηρεασμός — Παραδεκτό — Απόλυτη αδυναμία ανακτήσεως — Άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]	25
2016/C 402/26	Υπόθεση T-392/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — La Ferla κατά Επιτροπής και ΕΟΧΠ (REACH — Οφειλόμενο τέλος για την καταχώριση ουσίας — Μείωση του τέλους στην περίπτωση πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων — Σφάλμα στη δήλωση σχετικά με το μέγεθος της επιχείρησης — Σύσταση 2003/361/ΕΚ — Απόφαση με την οποία επιβάλλεται διοικητική επιβάρυνση — Αίτηση για παροχή πληροφοριών — Εξουσίες του ΕΟΧΠ — Αναλογικότητα)	25
2016/C 402/27	Υπόθεση T-472/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Σεπτεμβρίου 2016 — Lundbeck κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά των αντικαταθλιπτικών φαρμάκων που περιέχουν τη δραστική φαρμακευτική ουσία κιταλοπράμη — Έννοια του περιορισμού του ανταγωνισμού «εξ αντι-κειμένου» — Δυνητικός ανταγωνισμός — Γενόσημα φάρμακα — Φραγμοί στην είσοδο στην αγορά εξαιτίας υφιστάμενων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας — Συμφωνίες συναφθείσες μεταξύ του κατόχου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και επιχειρήσεων γενόσημων φαρμάκων — Άρθρο 101, παράγραφοι 1 και 3, ΣΛΕΕ — Πλάνη περί το δίκαιο και πλάνη περί την εκτίμηση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Ασφάλεια δικαίου — Πρόστιμα)	26
2016/C 402/28	Υπόθεση T-620/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Marchi Industriale κατά ΕΟΧΠ (REACH — Οφειλόμενο τέλος για την καταχώριση ουσίας — Μείωση του τέλους στην περίπτωση πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων — Σφάλμα στη δήλωση σχετικά με το μέγεθος της επιχείρησης — Σύσταση 2003/361/ΕΚ — Απόφαση με την οποία επιβάλλεται διοικητική επιβάρυνση — Καθορισμός του μεγέθους της επιχείρησης — Εξουσίες του ΕΟΧΠ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	27

2016/C 402/29	Υπόθεση T-695/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2016 — ENAC κατά INEA (Χρηματοδοτική συνδρομή — Έργα υποδομών κοινού ενδιαφέροντος στους τομείς των διευρωπαϊκών δικτύων μεταφορών και ενέργειας — Εκπόνηση μελέτης για την διατροφική ανάπτυξη του αεροδρομίου Bergamo-Orio al Serio — Καθορισμός του τελικού ποσού της χρηματοδοτικής συνδρομής — Μη επιλέξιμες δαπάνες — Πλάνη περί το δίκαιο — Υποχρέωση αιτιολόγησης)	27
2016/C 402/30	Υπόθεση T-80/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — PT Musim Mas κατά Συμβουλίου [Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Ινδονησίας — Οριστική είσπραξη προσωρινών δασμών αντντάμπινγκ — Οριστικοί δασμοί αντντάμπινγκ — Δικαιώματα άμυνας — Άρθρο 2, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Κανονική αξία — Κόστος παραγωγής]	28
2016/C 402/31	Υπόθεση T-111/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Unites Bio κατά Συμβουλίου [Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Αργεντινής — Οριστικός δασμός αντντάμπινγκ — Προσφυγή ακυρώσεως — Ζήτημα κατά πόσον η πράξη της Ένωσης αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα — Ζήτημα κατά πόσον η πράξη της Ένωσης αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Παραδεκτό — Άρθρο 2, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Κανονική αξία — Κόστος παραγωγής]	29
2016/C 402/32	Υποθέσεις T-112/14 έως T-116/14 και T-119/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Molinos Río de la Plata κ.λπ. κατά Συμβουλίου [Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Αργεντινής — Οριστικός δασμός αντντάμπινγκ — Προσφυγή ακυρώσεως — Επαγγελματική ένωση — Ζήτημα αν η πράξη την αφορά άμεσα — Ζήτημα αν η πράξη την αφορά ατομικά — Παραδεκτό — Άρθρο 2, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Κανονική αξία — Κόστος παραγωγής]	30
2016/C 402/33	Υπόθεση T-117/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Cargill κατά Συμβουλίου [Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Αργεντινής — Οριστικός δασμός αντντάμπινγκ — Προσφυγή ακυρώσεως — Ζήτημα αν η πράξη αφορά άμεσα την προσφεύγουσα — Ζήτημα αν η πράξη αφορά ατομικά την προσφεύγουσα — Παραδεκτό — Άρθρο 2, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Κανονική αξία — Κόστος παραγωγής]	31
2016/C 402/34	Υπόθεση T-118/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — LDC Argentina κατά Συμβουλίου [Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Αργεντινής — Οριστικός δασμός αντντάμπινγκ — Άρθρο 2, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Κανονική αξία — Κόστος παραγωγής]	31
2016/C 402/35	Υπόθεση T-120/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — PT Ciliandra Perkasa κατά Συμβουλίου [Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Ινδονησίας — Οριστικός δασμός αντντάμπινγκ — Άρθρο 2, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Κανονική αξία — Κόστος παραγωγής]	32
2016/C 402/36	Υπόθεση T-139/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — PT Wilmar Bioenergi Indonesia και PT Wilmar Nabati Indonesia κατά Συμβουλίου [Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Ινδονησίας — Οριστικοί δασμοί αντντάμπινγκ — Άρθρο 2, παράγραφοι 3 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Κανονική αξία — Κόστος παραγωγής]	33
2016/C 402/37	Υπόθεση T-340/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Klyuyev κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία — Δέσμευση κεφαλαίων — Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων επί των οποίων εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Εγγραφή του ονόματος του προσφεύγοντος — Δικαιώματα άμυνας — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Νομική βάση — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Μη τήρηση των κριτηρίων εγγραφής στον κατάλογο — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Δικαίωμα της ιδιοκτησίας — Δικαίωμα στη φήμη)	34
2016/C 402/38	Υπόθεση T-346/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Yanukovych κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία — Δέσμευση κεφαλαίων — Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων επί των οποίων εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Εγγραφή του ονόματος του προσφεύγοντος — Δικαιώματα άμυνας — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Νομική βάση — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Κατάχρηση εξουσίας — Μη τήρηση των κριτηρίων εγγραφής στον κατάλογο — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Δικαίωμα της ιδιοκτησίας)	35

2016/C 402/39	Υπόθεση T-348/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Yanukovich κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία — Δέσμευση κεφαλαίων — Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων επί των οποίων εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Εγγραφή του ονόματος του προσφεύγοντος — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Νομική βάση — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Κατάχρηση εξουσίας — Μη τήρηση των κριτηρίων εγγραφής στον κατάλογο — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Δικαίωμα της ιδιοκτησίας)	36
2016/C 402/40	Υπόθεση T-386/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — FIH Holding και FIH Erhvervsbank κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Τραπεζικός τομέας — Ενίσχυση που χορηγήθηκε στη δανική τράπεζα FIH, με τη μορφή μεταβιβάσεως των απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων της τράπεζας προς μια νέα θυγατρική και εν συνεχεία αγοράς αυτών από τον δανικό οργανισμό για τη διασφάλιση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας — Κρατικές ενισχύσεις υπέρ των τραπεζών σε περίοδο κρίσης — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά — Έννοια της ενισχύσεως — Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή — Κριτήριο του ιδιώτη πιστωτή — Υπολογισμός του ύψους της ενισχύσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	37
2016/C 402/41	Υπόθεση T-481/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — European Dynamics Luxembourg και Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά ΕΙΤ (Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών — Παροχή υπηρεσιών σχετικών με την ανάπτυξη πλατφόρμας για τη διαχείριση πληροφοριών και γνώσεων — Υπηρεσίες ανάπτυξης λογισμικού και εξασφάλισης της συνεχούς διαθεσιμότητας και της αποτελεσματικότητας των υπηρεσιών πληροφορικής — Άρνηση κατάταξης της προσφοράς διαγωνιζόμενου στην πρώτη θέση — Κριτήρια επιλογής — Κριτήρια ανάθεσης — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Πρόσβαση στα έγγραφα — Εξωσυμβατική ευθύνη)	37
2016/C 402/42	Υπόθεση T-698/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — European Dynamics Luxembourg και Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής [Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Παροχή εξωτερικών υπηρεσιών για ανάπτυξη, μελέτες και υποστήριξη πληροφοριακών συστημάτων (ESP DESIS III) — Κατάταξη προσφέροντος στο πλαίσιο διαδικασίας με σύστημα προτεραιότητας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές — Αρχή του ελεύθερου ανταγωνισμού — Εξωσυμβατική ευθύνη]	38
2016/C 402/43	Υπόθεση T-710/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Herbert Smith Freehills κατά Συμβουλίου [Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα σχετικά με τις συζητήσεις που προηγήθηκαν της εκδόσεως της οδηγίας για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων — Άρνηση προσβάσεως — Εξαίρεση σχετική με την προστασία των νομικών συμβουλών — Δικαιώματα άμυνας — Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον]	39
2016/C 402/44	Υπόθεση T-800/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Philip Morris κατά Επιτροπής [Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα που συντάχθηκαν στο πλαίσιο προπαρασκευαστικών εργασιών για την έκδοση της οδηγίας για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παραγωγή, την παρουσίαση και την πώληση των προϊόντων καπνού — Άρνηση προσβάσεως — Εξαίρεση που αφορά την προστασία της παροχής νομικών γνωμοδοτήσεων — Εξαίρεση που αφορά την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων — Δικαιώματα άμυνας — Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον]	39
2016/C 402/45	Υπόθεση T-51/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2016 — PAN Europe κατά Επιτροπής [Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 — Έγγραφα σχετικά με τους ενδοκρινικούς διαταράκτες — Μερική απόρριψη της αιτήσεως προσβάσεως — Εξαίρεση που αφορά την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων — Άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001]	40
2016/C 402/46	Υπόθεση T-91/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — AEDEC κατά Επιτροπής (Έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη — Πρόγραμμα-πλαίσιο για την έρευνα και την καινοτομία «Ορίζων 2020» — Προσκλήσεις υποβολής προτάσεων στο πλαίσιο των προγραμμάτων εργασίας 2014-2015 — Απόφαση της Επιτροπής κηρύττουσα μη επιλέξιμη την υποβληθείσα από την προσφεύγουσα πρόταση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Αναλογικότητα — Διαφάνεια — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης)	41

2016/C 402/47	Υπόθεση T-359/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Arrom Conseil κατά EUIPO — Nina Ricci (Roméo has a Gun by Romano Ricci) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Roméo has a Gun by Romano Ricci — Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης NINA RICCI και RICCI — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων — Προσβολή της φήμης — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009]	41
2016/C 402/48	Υπόθεση T-485/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2016 — Alsharghawi κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη — Δέσμευση κεφαλαίων — Κατάλογος των προσώπων που υπόκεινται σε περιορισμούς όσον αφορά την είσοδο στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη διέλευση μέσω αυτού — Τέως διευθυντής του πολιτικού γραφείου του Μουαμμάρ Καντάφι — Επιλογή νομικής βάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Τεκμήριο αθωότητας — Αναλογικότητα — Ελευθερία μετακινήσεως — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Υποχρέωση δικαιολογήσεως του μέτρου)	42
2016/C 402/49	Υπόθεση T-565/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2016 — Excalibur City κατά EUIPO — Ferrero (MERLIN'S KINDERWELT) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MERLIN'S KINDERWELT — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα KINDER — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται ομοιότητα των σημείων — Δεν συντρέχει κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	42
2016/C 402/50	Υπόθεση T-566/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2016 — Excalibur City κατά EUIPO — Ferrero (MERLIN'S KINDERWELT) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MERLIN'S KINDERWELT — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα KINDER — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται ομοιότητα των σημείων — Δεν συντρέχει κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	43
2016/C 402/51	Υπόθεση T-633/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — JT International κατά EUIPO — Habanos (PUSH) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης PUSH — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά και εικονιστικά σήματα PUNCH, καθώς και αντίστοιχα σήματα Μπενελούξ — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ταυτότητα των προϊόντων — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	44
2016/C 402/52	Υπόθεση T-384/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2016 — EDF Luminus κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [Ρήτρα διαιτησίας — Σύμβαση παροχής ηλεκτρικής ενέργειας CNT(2009) αριθ. 137 — Καταβολή από το Κοινοβούλιο της περιφερειακής εισφοράς την οποία κατέβαλε η ενάγουσα στην Περιφέρεια Βρυξελλών-Πρωτεύουσας και η οποία υπολογίζεται βάσει της ισχύος που τίθεται στη διάθεση του Κοινοβουλίου — Έλλειψη συμβατικής υποχρέωσης — Έλλειψη υποχρέωσης απορρέουσας από τις διατάξεις του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου	44
2016/C 402/53	Υπόθεση T-511/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Αυγούστου 2016 — Fontem Holdings 4 κατά EUIPO (BLU ECIGS) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ανάκληση της αιτήσεως καταχώρισης — Κατάργηση της δίκης)	45
2016/C 402/54	Υπόθεση T-544/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2016 — Terna κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Έργα κοινού ενδιαφέροντος της Ένωσης — Χρηματοδοτική συνδρομή της Ένωσης σε δύο έργα στον τομέα διευρωπαϊκών δικτύων ενέργειας — Μείωση του ποσού της αρχικώς χορηγηθείσας χρηματοδοτικής συνδρομής κατόπιν οικονομικού ελέγχου — Προπαρασκευαστική πράξη — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Απαράδεκτο)	46
2016/C 402/55	Υπόθεση T-584/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 2016 — ΠΟΑ κατά Επιτροπής [Προσφυγή ακυρώσεως — Αίτηση καταχώρισης προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως («Χαλλούμι» ή «Hellim») — Απόφαση περί δημοσιεύσεως στην Επίσημη Εφημερίδα, σειρά C, αιτήσεως καταχώρισης προστατευόμενης ονομασίας κατ' εφαρμογήν του άρθρου 50, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012 — Προπαρασκευαστική πράξη — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Απαράδεκτο]	46

2016/C 402/56	Υπόθεση T-366/16: Προσφυγή-αγωγή της 12ης Ιουνίου 2016 — Γάκη κατά Ευρωπαϊκή	47
2016/C 402/57	Υπόθεση T-476/16: Προσφυγή της 25ης Αυγούστου 2016 — Adama Agriculture και Adama France κατά Επιτροπής	48
2016/C 402/58	Υπόθεση T-477/16: Προσφυγή-αγωγή της 26ης Αυγούστου 2016 — Epsilon International κατά Επιτροπής	49
2016/C 402/59	Υπόθεση T-480/16: Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2016 — Lidl Stiftung κατά EUIPO — Amedei (For you)	50
2016/C 402/60	Υπόθεση T-620/16: Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2016 — The Logistical Approach κατά EUIPO — Idea Groupe (Idealogistic)	51
2016/C 402/61	Υπόθεση T-625/16: Προσφυγή της 2ας Σεπτεμβρίου 2016 — Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA)	51
2016/C 402/62	Υπόθεση T-629/16: Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2016 — Shoe Branding Europe κατά EUIPO — adidas (Διάταξη με δύο παράλληλες λωρίδες επί του υποδήματος)	53
2016/C 402/63	Υπόθεση T-630/16: Προσφυγή της 5ης Σεπτεμβρίου 2016 — Dehtochema Bitumat κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων	53
2016/C 402/64	Υπόθεση T-644/16: Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2016 — ClientEarth κατά Επιτροπής	54
2016/C 402/65	Υπόθεση T-645/16: Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2016 — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank κατά ETE	55
2016/C 402/66	Υπόθεση T-648/16: Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2016 — Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret κατά EUIPO — Zaharieva (BOBO cornet)	56
2016/C 402/67	Υπόθεση T-649/16: Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2016 — Bernaldo de Quirós κατά Επιτροπής	57
2016/C 402/68	Υπόθεση T-650/16: Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2016 — LG Electronics κατά EUIPO (QD)	58
2016/C 402/69	Υπόθεση T-656/16: Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2016 — PM κατά ΕΟΧΠ	58
2016/C 402/70	Υπόθεση T-659/16: Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2016 — LG Electronics κατά EUIPO (Second Display)	59
2016/C 402/71	Υπόθεση T-661/16: Προσφυγή της 19 Σεπτεμβρίου 2016 — Credito Fondiario κατά ΕΣΕ	59
2016/C 402/72	Υπόθεση T-665/16: Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2016 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO (€\$)	61

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2016/C 402/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 392 της 24.10.2016

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 383 της 17.10.2016

EE C 371 της 10.10.2016

EE C 364 της 3.10.2016

EE C 350 της 26.9.2016

EE C 343 της 19.9.2016

EE C 335 της 12.9.2016

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2016 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-113/14) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Επιλογή της νομικής βάσεως — Άρθρο 43, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ ή άρθρο 43, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ — Κοινή οργάνωση των αγορών γεωργικών προϊόντων — Κανονισμός (ΕΕ) 1308/2013 — Άρθρο 7 — Κανονισμός (ΕΕ) 1370/2013 — Άρθρο 2 — Μέτρα σχετικά με τον καθορισμό των τιμών — Κατώτατες τιμές αναφοράς — Τιμές παρεμβάσεως)

(2016/C 402/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze, A. Lippstreu και A. Wiedmann)

Παραμβαίνοντες υπέρ της προσφεύγουσας: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: M. Holt, C. Brodie και J. Kraehling, επικουρούμενοι από τον A. Bates, barrister) και Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, J. Škeřík, J. Vlácil και D. Hadroušek)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: L. G. Knudsen, R. Kaškina και U. Rösslein) και Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: G. Maganza, J.-P. Hix και S. Barbagallo)

Παραμβαίνουσα υπέρ των καθών: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και G. von Rintelen)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 922/72, (ΕΟΚ) 234/79, (ΕΚ) 1037/2001 και (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου.
- 2) Ακυρώνει το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΕ) 1370/2013 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με τον καθορισμό ορισμένων ενισχύσεων και επιστροφών που συνδέονται με την κοινή οργάνωση των αγορών γεωργικών προϊόντων.
- 3) Τα αποτελέσματα του άρθρου 7 του κανονισμού 1308/2013 και του άρθρου 2 του κανονισμού 1370/2013 διατηρούνται μέχρι ότου τεθεί σε ισχύ, εντός εύλογης προθεσμίας μη υπερβαίνουσας πάντως τους πέντε μήνες από της ημερομηνίας δημοσίευσής της παρούσας αποφάσεως, νέος κανονισμός στηριζόμενος στην ενδεδειγμένη νομική βάση, ήτοι στο άρθρο 43, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.
- 4) Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.
- 5) Η Τσεχική Δημοκρατία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας καθώς και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 28.4.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Υπόθεση C-409/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινό δασμολόγιο — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κατάταξη των εμπορευμάτων — Ερμηνεία δασμολογικής διακρίσεως της Συνδυασμένης Ονοματολογίας — Οδηγία 2008/118/ΕΚ — Εισαγωγή προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο καταναλώσεως — Τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή τελωνειακό καθεστώς αναστολής — Επιπτώσεις τελωνειακής διασαφήσεως με μνεία εσφαλμένης διακρίσεως της Συνδυασμένης Ονοματολογίας — Παρατυπίες κατά τη διακίνηση προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο καταναλώσεως)

(2016/C 402/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft.

κατά

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Διατακτικό

- 1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 861/2010 της Επιτροπής, της 5ης Οκτωβρίου 2010, έχει την έννοια ότι δεν υπάγεται στην κλάση 2401 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι του κανονισμού 2658/87 όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 861/2010, εμπόρευμα όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης, το οποίο συνίσταται σε καπνό για κάπνισμα, παρά την παρουσία απορριμμάτων καπνού, καθόσον αυτά δεν στέκονται εμπόδιο στον ως άνω προορισμό του επίμαχου προϊόντος. Εντούτοις, τέτοιου είδους εμπόρευμα δύναται να υπάγεται στην κλάση 2403 της ΣΟ, και ειδικότερα στη διάκριση 2403 10 90 αυτής, εφόσον είναι χύδην, συσσωματωμένο και συσκευασμένο σε χαρτοκιβώτια με εσωτερική πλαστική επένδυση, καθαρού βάρους 30 κιλών.
- 2) Ο όρος «τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή τελωνειακό καθεστώς αναστολής» του άρθρου 4, σημείο 6, της οδηγίας 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων καταναλώσεως και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ, έχει την έννοια ότι η υπαγωγή συγκεκριμένου εμπορεύματος σε τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή σε τελωνειακό καθεστώς αναστολής δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω όταν το κεφάλαιο του κοινού δασμολογίου στο οποίο υπάγεται το εν λόγω εμπόρευμα αναγράφεται ορθώς στα συνοδευτικά του έγγραφα, αλλά αναγράφεται εσφαλμένα η ειδικότερη διάκριση. Εν τωιαύτη περιπτώσει, το άρθρο 2, στοιχείο β', και το άρθρο 4, σημείο 8, της οδηγίας 2008/118 έχουν την έννοια ότι δεν έγινε εισαγωγή του ως άνω εμπορεύματος και ότι τούτο δεν υπόκειται στον ειδικό φόρο καταναλώσεως.
- 3) Σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η έννοια της «παρατυπίας» κατά το άρθρο 38 της οδηγίας 2008/118 δεν καλύπτει εμπόρευμα το οποίο έχει υπαχθεί σε τελωνειακή διαδικασία αναστολής ή τελωνειακό καθεστώς αναστολής, συνοδευόμενο από έγγραφο στο οποίο αναγράφεται εσφαλμένη δασμολογική κατάταξη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 439 της 8.12.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Højesteret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Finn Frogne A/S κατά Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation

(Υπόθεση C-549/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις — Οδηγία 2004/18/EK — Άρθρο 2 — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Υποχρέωση διαφάνειας — Σύμβαση σχετική με την παράδοση σύνθετου συστήματος επικοινωνίας — Δυσχερείες κατά την εκτέλεση — Διαφωνία των συμβαλλομένων μερών ως προς την ευθύνη — Εξωδικαστικός διακανονισμός — Περιορισμός του εύρους της συμβάσεως — Μετατροπή εκμισθώσεως υλικού σε πώληση — Ουσιώδης τροποποίηση συμβάσεως — Δικαιολόγηση ως εκ του αντικειμενικού σκοπού επιτεύξεως φιλικού διακανονισμού)

(2016/C 402/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Finn Frogne A/S

κατά

Rigspolitiet ved Center for Beredskabskommunikation

Διατακτικό

Το άρθρο 2 της οδηγίας 2004/18 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, έχει την έννοια ότι, κατόπιν της αναθέσεως δημοσίας συμβάσεως, δεν μπορεί να γίνει ουσιώδης τροποποίησή της χωρίς την κίνηση νέας διαδικασίας αναθέσεως συμβάσεως, ακόμα και αν η εν λόγω τροποποίηση συνιστά αντικειμενικώς τρόπο εξωδικαστικού διακανονισμού, ο οποίος περιλαμβάνει αμοιβαίες παρατήσεις από μέρους αμοιτέρων των συμβαλλομένων, προκειμένου να δοθεί τέλος σε διαφορά της οποίας η έκβαση είναι αβέβαιη και η οποία ανέκυψε λόγω των δυσχερειών εκτελέσεως της συμβάσεως αυτής. Το αντίθετο θα ίσχυε εάν τα έγγραφα της ως άνω συμβάσεως προέβλεπαν τη δυνατότητα προσαρμογής ορισμένων, έστω και σημαντικών, όρων της κατόπιν της αναθέσεως και καθόριζαν τον τρόπο εφαρμογής της εν λόγω δυνατότητας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 127 της 20.4.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-584/14) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 2006/12/EK — Οδηγία 91/689/ΕΟΚ — Οδηγία 1999/31/EK — Διαχείριση αποβλήτων — Απόφαση του Δικαστηρίου διαπιστώνουσα παράβαση — Μη εκτέλεση — Άρθρο 260, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Χρηματικές κυρώσεις — Χρηματική ποινή — Κατ' αποκοπήν ποσό)

(2016/C 402/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά, Ε. Sanfrutos Cano και D. Loma-Osorio Lerena)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Ε. Σκανδάλου)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει το σύνολο των μέτρων που απαιτούνται για την εκτέλεση της αποφάσεως της 10ης Σεπτεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Ελλάδας (C-286/08, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2009:543), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 260, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

- 2) Υποχρεώνει την Ελληνική Δημοκρατία να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης», χρηματική ποινή ύψους 30 000 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης στην εφαρμογή των μέτρων που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή της προς την απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Ελλάδας (C-286/08, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2009:543), από της εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως και έως την πλήρη εκτέλεση της αποφάσεως της 10ης Σεπτεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Ελλάδας (C-286/08, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2009:543). Το ποσό αυτό επιμερίζεται σε τρία τμήματα, τα οποία αντιστοιχούν στις τρεις αιτιάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και τα οποία ανέρχονται, αντιστοίχως, για την πρώτη αιτίαση, στο 10 % του συνολικού ποσού της χρηματικής ποινής, ήτοι σε 3 000 ευρώ, για τη δεύτερη αιτίαση στο 45 % του εν λόγω ποσού, ήτοι σε 13 500 ευρώ, ομοίως δε για την τρίτη αιτίαση· ως προς την τρίτη αιτίαση, η οποία αφορά την ορθή διαχείριση των αποκαλούμενων «ιστορικών» αποβλήτων, το ποσό της χρηματικής ποινής θα υφίσταται μείωση υπολογιζόμενη επί εξαμηνιαίας βάσεως κατ' αναλογία προς τον όγκο των εν λόγω αποβλήτων των οποίων η διαχείριση θα έχει ευθυγραμμισθεί με τις απαιτούμενες προδιαγραφές, προοδευτική μείωση στην οποία τίθεται ανώτατο όριο ύψους 50 % του ποσού της χρηματικής ποινής που αναλογεί στην εν λόγω αιτίαση, ήτοι 6 750 ευρώ.
- 3) Υποχρεώνει την Ελληνική Δημοκρατία να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης», κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 10 εκατομμυρίων ευρώ.
- 4) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 81 της 9.3.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2016 — Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-101/15 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Συμπράξεις — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ — Άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992 — Ευρωπαϊκή αγορά ναλοπινάκων αυτοκινήτου — Συμφωνίες περί κατανομής των αγορών και ανταλλαγές ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για την μέθοδο υπολογισμού των προστίμων — Σημείο 13 — Αξία των πωλήσεων — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Άρθρο 23, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο — Ανώτατο νόμιμο όριο του προστίμου — Συναλλαγματική ισοτιμία για τον υπολογισμό του ανωτάτου ορίου του προστίμου — Ύψος του προστίμου — Εξουσία πλήρους δικαιοδοσίας — Επιχειρήσεις που παράγουν ένα μόνον προϊόν — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση]

(2016/C 402/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσες: Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA (εκπρόσωποι: S. Wisking και K. Φουντουκάκος-Κυριακάκος, solicitors, και C. Puech Baron, avocat)

Έτερος διάδικος στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Biolan, M. Kellerbauer και H. Leupold)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τις Pilkington Group Ltd, Pilkington Automotive Ltd, Pilkington Automotive Deutschland GmbH, Pilkington Holding GmbH, Pilkington Italia SpA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 81 της 9.3.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE) κατά Premier ministre, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique, Commission de régulation de l'énergie, ENGIE, πρώην GDF Suez

(Υπόθεση C-121/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 2009/73/ΕΚ — Ενέργεια — Τομέας του φυσικού αερίου — Καθορισμός των τιμών παροχής φυσικού αερίου στους τελικούς πελάτες — Προκαθορισμένα τιμολόγια — Εμπόδιο — Συμβατότητα — Κριτήρια εκτιμήσεως — Σκοποί της ασφάλειας του εφοδιασμού και της εδαφικής συνοχής)

(2016/C 402/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE)

κατά

Premier ministre, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique, Commission de régulation de l'énergie, ENGIE, πρώην GDF Suez

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/ΕΚ, έχει την έννοια ότι η παρέμβαση κράτους μέλους που συνίσταται στην επιβολή σε ορισμένους προμηθευτές, μεταξύ των οποίων ο κατεστημένος προμηθευτής, της υποχρεώσεως να προτείνουν στον τελικό καταναλωτή την παροχή φυσικού αερίου βάσει προκαθορισμένων τιμολογίων αποτελεί, από την ίδια τη φύση της, εμπόδιο στην επίτευξη της προβλεπόμενης στην εν λόγω διάταξη ανταγωνιστικής αγοράς του φυσικού αερίου, το δε εμπόδιο αυτό εξακολουθεί να υφίσταται έστω και αν η εν λόγω παρέμβαση δεν εμποδίζει την πρόταση ανταγωνιστικών προσφορών σε τιμές κατώτερες των εν λόγω τιμολογίων από όλους τους προμηθευτές της αγοράς.
- 2) Το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2009/73, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των άρθρων 14 και 106 ΣΛΕΕ, καθώς και του πρωτοκόλλου (αριθ. 26) σχετικά με τις υπηρεσίες γενικού συμφέροντος, το οποίο έχει προσαρτηθεί στη Συνθήκη ΕΕ, όπως τροποποιήθηκε με τη Συνθήκη της Λισαβώνας, και στη Συνθήκη ΛΕΕ, έχει την έννοια ότι παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να εκτιμούν αν, χάριν του γενικού οικονομικού συμφέροντος, πρέπει να επιβάλλουν στις επιχειρήσεις που παρεμβαίνουν στον τομέα του φυσικού αερίου υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφελείας όσον αφορά την τιμή παροχής φυσικού αερίου προκειμένου, μεταξύ άλλων, να κατοχυρώσουν την ασφάλεια του εφοδιασμού και την εδαφική συνοχή, με την επιφύλαξη ότι, αφενός, πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις του άρθρου 3, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας και, ιδίως, η προϋπόθεση οι υποχρεώσεις αυτές να μην εισάγουν διακρίσεις και, αφετέρου, η επιβολή των υποχρεώσεων αυτών τηρεί την αρχή της αναλογικότητας.

Το άρθρο 3, παράγραφος 2, της οδηγίας 2009/73 έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στο άρθρο αυτό μέθοδος καθορισμού της τιμής στηριζόμενη στη συνεκτίμηση του κόστους, υπό την προϋπόθεση ότι η εφαρμογή της μεθόδου αυτής δεν έχει ως συνέπεια να βαίνει η κρατική παρέμβαση πέραν του μέτρου που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των σκοπών γενικού οικονομικού συμφέροντος που επιδιώκει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 178 της 1.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — GS Media BV κατά Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises International Inc., Britt Geertruida Dekker

(Υπόθεση C-160/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/EK — Κοινωνία της πληροφορίας — Εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και των συγγενικών δικαιωμάτων — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Παρουσίαση στο κοινό — Έννοια — Διαδίκτυο — Υπερσύνδεσμοι που παρέχουν πρόσβαση σε προστατευόμενα έργα τα οποία κατέστησαν προσβάσιμα σε άλλον ιστότοπο χωρίς την άδεια του δικαιούχου — Έργα τα οποία δεν έχουν ακόμα δημοσιευθεί από τον δικαιούχο — Τοποθέτηση τέτοιων συνδέσμων για κερδοσκοπικό σκοπό)

(2016/C 402/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

GS Media BV

κατά

Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises International Inc., Britt Geertruida Dekker

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, έχει την έννοια ότι, προκειμένου να καθοριστεί αν η τοποθέτηση σε ιστότοπο υπερσυνδέσμων προς προστατευόμενα έργα ελευθέρως διαθέσιμα σε άλλον ιστότοπο χωρίς την άδεια του κατόχου του δικαιώματος του δημιουργού συνιστά «παρουσίαση στο κοινό» κατά την έννοια της διάταξης αυτής, πρέπει να εξακριβωθεί αν οι σύνδεσμοι αυτοί παρασχέθηκαν για μη κερδοσκοπικό σκοπό από πρόσωπο που δεν γνώριζε ούτε μπορούσε ευλόγως να γνωρίζει τον παράνομο χαρακτήρα της δημοσίευσης των οικείων έργων στον εν λόγω άλλον ιστότοπο ή, αντιθέτως, αν παρασχέθηκαν για κερδοσκοπικό σκοπό, περίπτωση κατά την οποία η γνώση του παράνομου χαρακτήρα θα πρέπει να τεκμαίρεται.

⁽¹⁾ EE C 205 της 22.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Nacka tingsrätt — Mark- och miljöödomstolen (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Borealis AB κ.λπ. κατά Naturvårdsverket

(Υπόθεση C-180/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 2003/87/EK — Άρθρο 10α — Μέθοδος δωρεάν κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής — Υπολογισμός του ενιαίου διατομεακού διορθωτικού συντελεστή — Απόφαση 2013/448/EE — Άρθρο 4 — Παράρτημα II — Κύρος — Καθορισμός του δείκτη αναφοράς προϊόντος για το θερμό μέταλλο — Απόφαση 2011/278/EE — Παράρτημα I — Κύρος — Άρθρο 3, στοιχείο γ' — Άρθρο 7 — Άρθρο 10, παράγραφοι 1 έως 3 και 8 — Παράρτημα IV — Δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής για την κατανάλωση και την εξαγωγή θερμότητας — Θερμότητα μετρήσιμη που εξάγεται σε νοικοκυριά — Απαγόρευση της διπλής μετρήσεως των εκπομπών και της διπλής κατανομής δικαιωμάτων εκπομπής)

(2016/C 402/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Nacka tingsrätt — Mark- och miljöödomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Borealis AB, Kubikenborg Aluminium AB, Yara AB, SSAB EMEA AB, Lulekraft AB, Värmevärdan i Nynäshamn AB, Cementa AB, Höganäs Sweden AB

κατά

Naturvårdsverket

Διατακτικό

- 1) Από την εξέταση του πρώτου, του δεύτερου και του δέκατου τρίτου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 15, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
- 2) Από την εξέταση του πέμπτου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του παραρτήματος Ι της αποφάσεως 2011/278.
- 3) Το άρθρο 4 και το παράρτημα ΙΙ της αποφάσεως 2013/448/ΕΕ της Επιτροπής, της 5ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τα εθνικά μέτρα εφαρμογής για τη μεταβατική δωρεάν κατανομή των δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, είναι ανίσχυρα.
- 4) Τα διαχρονικά αποτελέσματα της κηρύξεως του άρθρου 4 και του παραρτήματος ΙΙ της αποφάσεως 2013/448 ως ανίσχυρων περιορίζονται κατά τρόπον ώστε, αφενός, η κήρυξη αυτή να μην παράγει αποτελέσματα πριν από την πάροδο δέκα μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως της 28ης Απριλίου 2016, Borealis Polyolefine κ.λπ. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 και C-391/14 έως C-393/14, EU:C:2016:311), προκειμένου να παρασχεθεί στην Επιτροπή η δυνατότητα να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα και, αφετέρου, να μην μπορούν να αμφισβητηθούν τα μέτρα που θα έχουν ληφθεί μέχρι τότε βάσει των διατάξεων που κηρύχθηκαν ανίσχυρες.
- 5) Το άρθρο 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2009/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Απριλίου 2009, και το άρθρο 10, παράγραφοι 1 έως 3 και 8, της αποφάσεως 2011/278 έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν, προς αποφυγή της διπλής κατανομής, να μην κατανέμονται δικαιώματα εκπομπής σε υποεγκατάσταση με δείκτη αναφοράς θερμότητας, σε περίπτωση που αυτή εξάγει σε νοικοκυριά τη θερμότητα την οποία ανακτά από υποεγκατάσταση με δείκτη αναφοράς καυσίμου.
- 6) Το άρθρο 10, παράγραφος 8, της αποφάσεως 2011/278 έχει την έννοια ότι απαγορεύει τη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής σε φορέα εκμεταλλεύσεως για την κατανάλωση, σε υποεγκατάσταση με δείκτη αναφοράς θερμότητας, της θερμότητας που ελήφθη υπόψη στο πλαίσιο υποεγκαταστάσεως με δείκτη αναφοράς καυσίμου.
- 7) Το άρθρο 7 και το παράρτημα ΙV της αποφάσεως 2011/278 έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν σε κράτος μέλος, κατά τη συλλογή των διαλαμβανόμενων στις διατάξεις αυτές δεδομένων, να μη συνυπολογίζει το σύνολο των εκπομπών που συνδέονται με την παραγωγή της θερμότητας η οποία εξάγεται σε νοικοκυριά από υποεγκατάσταση με δείκτη αναφοράς θερμότητας, προς αποφυγή της διπλής προσμετρήσεως.
- 8) Το άρθρο 10α, παράγραφοι 1 και 4, της οδηγίας 2003/87, καθώς και το άρθρο 10, παράγραφος 3, της αποφάσεως 2011/278 έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν να μην κατανέμονται δωρεάν επιπλέον δικαιώματα εκπομπής για τις εκπομπές που συνδέονται με την παραγωγή μετρήσιμης θερμότητας από την καύση απαερίων που παρήχθησαν από εγκατάσταση με δείκτη αναφοράς θερμότητας μετάλλου, κατά το μέτρο που η ποσότητα των δικαιωμάτων που προσδιορίστηκε βάσει του δείκτη αναφοράς θερμότητας είναι χαμηλότερη από τη διάμεσο των ιστορικών εκπομπών που συνδέονται με την παραγωγή της θερμότητας αυτής.
- 9) Το άρθρο 7 και το παράρτημα ΙV της αποφάσεως 2011/278 έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν σε κράτος μέλος, κατά τη συλλογή των διαλαμβανόμενων στις διατάξεις αυτές δεδομένων, να προσαρμόζει τα συλλεχθέντα από αυτό αριθμητικά στοιχεία κατά τρόπον ώστε οι εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου από την καύση απαερίων σε υποεγκατάσταση με δείκτη αναφοράς θερμότητας να είναι ισοδύναμες προς εκείνες που προέρχονται από την καύση φυσικού αερίου, κατά το μέτρο που για τον δείκτη αναφοράς προϊόντος έχουν ληφθεί υπόψη οι συνδεόμενες με την παραγωγή απαερίων εκπομπές.
- 10) Το άρθρο 3, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2011/278 έχει την έννοια ότι ο όρος «υποεγκατάσταση δείκτη αναφοράς θερμότητας» περιλαμβάνει τη δραστηριότητα εξαγωγής, σε δίκτυο ατμού, μετρήσιμης θερμότητας προερχόμενης από εγκατάσταση υπαγόμενη στο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής, εφόσον το δίκτυο αυτό αποτελεί «εγκατάσταση ή άλλη οντότητα μη υπαγόμενη στο σύστημα της Ένωσης».

(¹) EE C 205 της 22.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Augstākā tiesa (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — δίκη σχετικά με την έκδοση του Aleksei Petruhhin

(Υπόθεση C-182/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ιθαγένεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έκδοση σε τρίτο κράτος υπηκόου κράτους μέλους ο οποίος άσκησε το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας — Πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης — Προστασία των υπηκόων κράτους μέλους έναντι της εκδόσεως — Δεν υφίσταται προστασία των υπηκόων των άλλων κρατών μελών — Περιορισμός της ελεύθερης κυκλοφορίας — Δικαιολόγηση βάσει της αποτροπής της ατιμωρησίας — Αναλογικότητα — Διακρίβωση του ότι τηρήθηκαν οι εγγυήσεις τις οποίες προβλέπει το άρθρο 19 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

(2016/C 402/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Aleksei Petruhhin

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 18 ΣΛΕΕ και 21 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι, οσάκις σε κράτος μέλος, στο οποίο μετέβη πολίτης της Ένωσης που είναι υπήκοος άλλου κράτους μέλους, απευθύνεται αίτηση εκδόσεως από τρίτο κράτος, με το οποίο το πρώτο κράτος μέλος έχει συνάψει συμφωνία περί εκδόσεως, το κράτος μέλος αυτό υποχρεούται να ενημερώσει το κράτος μέλος του οποίου την ιθαγένεια έχει ο εν λόγω πολίτης και, ενδεχομένως, κατόπιν αιτήματος του δεύτερου αυτού κράτους μέλους, να του παραδώσει τον πολίτη αυτόν, σύμφωνα με τις διατάξεις της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό το κράτος μέλος έχει δικαιοδοσία, βάσει του εθνικού δικαίου του, να ασκήσει δίωξη κατά του προσώπου αυτού για πράξεις τελεσθείσες στην αλλοδαπή.
- 2) Σε περίπτωση κατά την οποία κράτος μέλος επιλαμβάνεται αιτήσεως τρίτου κράτους για την έκδοση υπηκόου άλλου κράτους μέλους, το πρώτο κράτος μέλος οφείλει να διακρίβώσει ότι η έκδοση δεν θα έχει ως αποτέλεσμα προσβολή των δικαιωμάτων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 19 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁽¹⁾ EE C 205 της 22.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunale di Reggio Calabria (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Domenico Politanò

(Υπόθεση C-225/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκατάστασης — Τυχρά παίγνια — Περιορισμοί — Υπέρτεροι λόγοι γενικού συμφέροντος — Αναλογικότητα — Δημόσιες συμβάσεις — Όροι συμμετοχής σε διαγωνισμό και αξιολόγηση της οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας — Αποκλεισμός διαγωνιζομένου επειδή δεν προσκόμισε βεβαιώσεις οικονομικής και χρηματοοικονομικής του επάρκειας από δύο διαφορετικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 47 — Δυνατότητα εφαρμογής του)

(2016/C 402/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Reggio Calabria

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Domenico Politanò

Διατακτικό

- 1) Η οδηγία 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, και ειδικότερα το άρθρο 47, έχουν την έννοια ότι δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής τους εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία ρυθμίζει τη χορήγηση αδειών παραχώρησης στον τομέα των τυχερών παιγνίων.
- 2) Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι επιτρέπει εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, που επιβάλλει σε όσους επιχειρηματίες προτίθενται να μετάσχουν σε διαγωνισμό για τη χορήγηση αδειών παραχώρησης στον τομέα των τυχερών παιγνίων και των στοιχημάτων την υποχρέωση να αποδείξουν την οικονομική και χρηματοοικονομική τους επάρκεια μέσω βεβαιώσεων από δύο τουλάχιστον χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, χωρίς να παρέχει τη δυνατότητα να αποδειχθεί η εν λόγω επάρκεια με οποιοδήποτε άλλο έγγραφο, εφόσον όμως η διάταξη αυτή πληροί τις περί αναλογικότητας προϋποθέσεις της νομολογίας του Δικαστηρίου, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 262 της 10.8.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 7ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Cour de cassation (ακυρωτικό δικαστήριο, Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Vincent V. Deroo-Blanquart κατά Sony Europe Limited, διάδοχο της Sony France SA

(Υπόθεση C-310/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Οδηγία 2005/29/EK — Άρθρα 5 και 7 — Συνοδευόμενη με παρεπόμενες παροχές προσφορά — Πώληση υπολογιστή εξοπλισμένου με προεγκατεστημένα λογισμικά — Ουσιώδεις πληροφορίες σχετικά με την τιμή — Παραπλανητική παράλειψη — Αδυναμία του καταναλωτή να αποκτήσει τον ίδιο τύπο υπολογιστή χωρίς λογισμικά)

(2016/C 402/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Vincent V. Deroo-Blanquart

κατά

Sony Europe Limited, διάδοχο της Sony France SA

Διατακτικό

- 1) Εμπορική πρακτική η οποία συνίσταται στην πώληση υπολογιστή εξοπλισμένου με προεγκατεστημένα λογισμικά χωρίς να παρέχεται στον καταναλωτή η δυνατότητα να αποκτήσει τον ίδιο τύπο υπολογιστή χωρίς προεγκατεστημένα λογισμικά δεν συνιστά, αφεαυτής, αθέμιτη εμπορική πρακτική κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/EOK του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές), εκτός αν μια τέτοια πρακτική είναι αντίθετη προς τις απαιτήσεις της επαγγελματικής ευσυνειδησίας και στρεβλώνει ουσιωδώς ή ενδέχεται να στρεβλώσει ουσιωδώς την οικονομική συμπεριφορά του μέσου καταναλωτή σε ό,τι αφορά το προϊόν, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εκτιμήσει, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υποθέσεως της κύριας δίκης.

- 2) Στο πλαίσιο προσφοράς συνοδευόμενης με παρεπόμενες παροχές η οποία συνίσταται στην πώληση υπολογιστή εξοπλισμένου με προεγκατεστημένα λογισμικά, η μη αναγραφή της τιμής καθενός από τα προεγκατεστημένα λογισμικά δεν συνιστά παραπλανητική εμπορική πρακτική κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 4, στοιχείο α', και του άρθρου 7 της οδηγίας 2005/29.

(¹) EE C 294 της 7.9.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2016 — Iranian Offshore Engineering & Construction Co. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-459/15 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Περιοριστικά μέτρα κατά της Ισλαμικής Δημοκρατίας του Ιράν — Κατάλογος των προσώπων και οντοτήτων έναντι των οποίων εφαρμόζεται η δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων — Υλικοτεχνική υποστήριξη προς την Κυβέρνηση του Ιράν — Καταχώριση στον κατάλογο του ονόματος της προσφεύγουσας και νυν αναιρεσείουσας)

(2016/C 402/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Iranian Offshore Engineering & Construction Co. (εκπρόσωποι: J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea και J. Iriarte Ángel, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. de Elera-San Miguel Hurtado και V. Piessevaux)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Iranian Offshore Engineering & Construction Co. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 346 du 19.10.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — E.ON Kraftwerke GmbH κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-461/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Οδηγία 2003/87/EK — Εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής — Απόφαση 2011/278/EE — Τροποποίηση της κατανομής — Άρθρο 24, παράγραφος 1 — Υποχρέωση ενημέρωσης την οποία υπέχει ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης — Περιεχόμενο)

(2016/C 402/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

E.ON Kraftwerke GmbH

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Διατακτικό

Το άρθρο 24, παράγραφος 1, της απόφασης 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι επιτρέπει σε κράτος μέλος να απαιτεί από τις επιχειρήσεις οι οποίες, ενώ υπέχουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τυγχάνουν ταυτόχρονα δωρεάν κατανομής τέτοιων δικαιωμάτων να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με όλες τις σχεδιαζόμενες ή ισχύουσες αλλαγές στην παραγωγική ικανότητα, στο επίπεδο δραστηριότητας και στην εκμετάλλευση μιας εγκατάστασης, χωρίς να περιορίζει την απαίτηση αυτή μόνο στις πληροφορίες που αφορούν αλλαγές ικανές να επηρεάσουν τη δωρεάν κατανομή.

(¹) EE C 398 της 30.11.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 28ης Ιουλίου 2016 [αίτηση του Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi — (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — JZ κατά Prokuratura Rejonowa Łódź — Śródmieście

(Υπόθεση C-294/16) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Άρθρο 26, παράγραφος 1 — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης — Αποτελέσματα της παραδόσεως — Αφαίρεση της χρονικής περιόδου της κρατήσεως στο κράτος μέλος εκτελέσεως του εντάλματος — Έννοια του όρου «κράτηση» — Περιοριστικά της ελευθερίας μέτρα πέραν της φυλακίσεως — Κατ' οίκον περιορισμός σε συνδυασμό με επιτήρηση μέσω ηλεκτρονικής συσκευής — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρα 6 και 49)

(2016/C 402/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

JZ

κατά

Prokuratura Rejonowa Łódź — Śródmieście

Διατακτικό

Το άρθρο 26, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, έχει την έννοια ότι μέτρα όπως ο κατ' οίκον περιορισμός επί εννέα ώρες κατά τη διάρκεια της νύκτας, σε συνδυασμό με την επιτήρηση του ενδιαφερόμενου προσώπου με χρήση ηλεκτρονικής συσκευής, με την υποχρέωση να παρουσιάζεται επί καθημερινής βάσεως ή πολλές φορές την εβδομάδα σε αστυνομικό τμήμα σε συγκεκριμένες ώρες καθώς και με την απαγόρευση να ζητήσει τη χορήγηση εγγράφων που καθιστούν δυνατή την αναχώρησή του στην αλλοδαπή, δεν έχουν, καταρχήν, λαμβανομένων υπόψη του είδους, της διάρκειας, των αποτελεσμάτων και των λεπτομερών κανόνων εκτελέσεως του συνόλου των μέτρων αυτών, τόσο καταναγκαστικό χαρακτήρα ώστε να συνεπάγονται στέρηση της ελευθερίας συγκρίσιμη προς εκείνη που απορρέει από τη φυλάκιση και να μπορούν, ως εκ τούτου, να χαρακτηριστούν ως «κράτηση» κατά την έννοια της προαναφερθείσας διατάξεως, πράγμα το οποίο εναπόκειται πάντως στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 296 της 16.8.2016.

Προσφυγή της 1ης Ιουνίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας**(Υπόθεση C-328/16)**

(2016/C 402/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Γ. Ζαββός και E. Manhaeve)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα:

- να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη λαμβάνοντας όλα τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο στις 24 Ιουνίου 2004, στην υπόθεση C-119/02 ⁽¹⁾, Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας, δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ,
- να διατάξει την Ελληνική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή μια προτεινόμενη χρηματική ποινή ύψους 34 974,00 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης στην εκτέλεση της απόφασης που εκδόθηκε στην υπόθεση C-119/02 από την ημέρα που θα εκδοθεί η απόφαση στην παρούσα υπόθεση μέχρι την ημέρα που θα έχει εκτελεστεί η απόφαση που εκδόθηκε στην υπόθεση C-119/02,
- να επιβάλει στην Ελληνική Δημοκρατία την καταβολή ημερησίου κατ' αποκοπή ποσού ύψους 3 828,00 ανά ημέρα από την ημέρα έκδοσης της απόφασης στην υπόθεση C-119/02 έως την ημερομηνία που θα εκδοθεί η απόφαση στην παρούσα υπόθεση ή την ημερομηνία εκτέλεσης της απόφασης C-119/02 εάν επέλθει νωρίτερα,
- να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Στην απόφαση της 24 Ιουνίου 2004, στην υπόθεση C-119/02, Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας το Δικαστήριο απεφάνθη ότι:

«Η Ελληνική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα για την εγκατάσταση αποχετευτικού δικτύου των αστικών λυμάτων της περιοχής του Θριασίου Πεδίου και μη υποβάλλοντας σε επεξεργασία αυστηρότερη της δευτεροβάθμιας τα αστικά λύματα της περιοχής αυτής πριν από την απόρριψή τους στην ευαίσθητη περιοχή του κόλπου της Ελευσίνας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, και 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/15/ΕΚ της Επιτροπής, της 27ης Φεβρουαρίου 1998.»

2. Η Ελληνική Δημοκρατία όφειλε να λάβει τα απαραίτητα μέτρα ώστε τα αστικά λύματα της περιοχής του Θριασίου Πεδίου (όπου συγκαταλέγονται οι οικισμοί της Ελευσίνας, του Ασπρόπυργου, της Μαγούλας και της Μάνδρας) να συλλέγονται και να υποβάλλονται σε επεξεργασία, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφο 1, δεύτερο εδάφιο και άρθρο 5, παράγραφος 2 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/15/ΕΚ, πριν από την απόρριψη τους στην ευαίσθητη περιοχή του κόλπου της Ελευσίνας. Το σύστημα συλλογής και επεξεργασίας των λυμάτων της Περιοχής του Θριασίου Πεδίου θα έπρεπε να είχε εγκατασταθεί το αργότερο έως την 31 Δεκεμβρίου 1998. Επιπρόσθετα, έως την ημερομηνία αυτή τα αστικά λύματα όφειλαν να υποβάλλονται σε επεξεργασία αυστηρότερη από τη δευτεροβάθμια επεξεργασία («τριτοβάθμια επεξεργασία») πριν από την απόρριψη τους σε ευαίσθητες ζώνες.
3. Η Ελληνική Δημοκρατία όφειλε να εξασφαλίσει τη συλλογή και επεξεργασία του συνόλου των αστικών λυμάτων της περιοχής του Θριασίου Πεδίου, την υποβολή τους σε επεξεργασία αυστηρότερη από τη δευτεροβάθμια επεξεργασία καθώς και να αποδείξει ότι η λειτουργία των εγκαταστάσεων επεξεργασίας των λυμάτων είναι σύμφωνη με τις επιταγές της Οδηγίας.
4. Η συμμόρφωση με την απόφαση του Δικαστηρίου, θα έπρεπε να πραγματοποιηθεί μέσω της υλοποίησης διαφόρων σχεδίων:
 - η δημιουργία ενός κέντρου επεξεργασίας των EUR (CTEUR),
 - η κατασκευή «κύριων» αγωγών (για το δίκτυο των αστικών λυμάτων) ή «βασικού δικτύου»,
 - Η κατασκευή των αγωγών (για το δίκτυο των αστικών λυμάτων) ή «δευτερεύοντος δικτύου»,
 - η σύνδεση των διαφόρων κατοικιών/βιομηχανιών της περιοχής (των δήμων Ασπρόπυργου, Ελευσίνας, Μάνδρας, Μαγούλας) με το δίκτυο των αστικών λυμάτων, ή «τριτοβάθμια δίκτυα».

5. Οι αρμόδιες ελληνικές αρχές ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι το μεγαλύτερο μέρος του συνολικού σχεδίου θα έπρεπε να ολοκληρωθεί έως το τέλος του 2010. Το βασικό δίκτυο ήταν σε στάδιο κατασκευής, το δευτερεύον δίκτυο έχει ολοκληρωθεί κατά 45 % και το τριτοβάθμιο δίκτυο είναι υπό κατασκευή. Οι αρχές ισχυρίζονταν ότι το CTEUR θα μπορούσε να συλλέγει τα αστικά λύματα του συνόλου του πληθυσμού της περιοχής πριν από το τέλος του 2010. Όσον αφορά το κύριο δίκτυο, θα καλύπτει το 100 % του πληθυσμού των δήμων Ασπρόπυργου και Μάνδρας, Μαγούλας και 2/3 της ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ (σφραγιστικά περίπου 90 % για τους 4 δήμους). Ο υπόλοιπος πληθυσμός θα μπορούσε να καλυφθεί έως τις 30 Απριλίου 2011.
6. Η Επιτροπή συνήγαγε ως εκ τούτου ότι στις 18 Ιουλίου 2011, η απόφαση του Δικαστηρίου δεν είχε ακόμη εκτελεσθεί πλήρως.
7. Οι ελληνικές αρχές στην απάντησή τους, της 27 Νοεμβρίου 2012, ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι το CTEUR λειτουργεί από τις 27 Ιουλίου 2012 αλλά το δευτερογενές και τριτογενές δίκτυο δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί (αναμένεται στο τέλος Μαρτίου 2013). Όσον αφορά το δευτερεύον δίκτυο θα έχει σχεδόν ολοκληρωθεί, με εξαίρεση ένα μέρος του Δήμου Ελευσίνας («Κάτω Ελευσίνα») όπου οι εργασίες καθυστέρησαν λόγω αρχαιολογικών ευρημάτων. Επιπλέον εκτιμάται ότι προς το παρόν το 24 % EUR του πολεοδομικού συγκροτήματος του Θριασίου Πεδίου συλλέγονται και υφίστανται επεξεργασία από το CTEUR. Οι αρχές διαβίβασαν επίσης στοιχεία για να αποδείξουν (τριτοβάθμια επεξεργασία για τα ευρώ που συλλέγονται) τη σύννομη λειτουργία της εγκατάστασης.
8. Η Επιτροπή εκτιμά ότι παρά την πάροδο δώδεκα ετών από την ημερομηνία έκδοσης της καταδικαστικής απόφασης, η Ελληνική Δημοκρατία δεν την έχει ακόμη πλήρως εκτελέσει. Οι σταθμοί επεξεργασίας αστικών λυμάτων έχει μεν ολοκληρωθεί και τεθεί σε λειτουργία από τις 27 Ιουλίου 2012, έχοντας τη δυνατότητα να προβεί σε αφαίρεση του αζώτου, ωστόσο επισημαίνει ότι μόνο ένα ιδιαίτερα χαμηλό ποσοστό (ύψους 28 %) των αστικών λυμάτων της περιοχής του Θριασίου Πεδίου υπόκεινται έως τώρα σε συλλογή και επεξεργασία.
9. Επιπρόσθετα, η Επιτροπή δε έλαβε από τις αρμόδιες αρχές κανένα χρονοδιάγραμμα με αξιόπιστα στοιχεία που να επιτρέπουν κάποια εκτίμηση ως προς το πότε θα μπορούσε να συμβεί πραγματική πρόοδος. Επίσης η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι οι διάφορες καταληκτικές ημερομηνίες που κατά καιρούς είχαν ανακοινωθεί από τις Ελληνικές αρχές ουδέποτε τηρήθηκαν. Πέραν του τριτοβάθμιου δικτύου, που συνδέει διάφορες οικείες και βιομηχανίες της περιοχής, το δευτεροβάθμιο δίκτυο (κατασκευή μεγάλων αγωγών) επίσης δεν έχει ολοκληρωθεί, καθώς λείπει το τμήμα Κάτω Ελευσίνα του Δήμου Ελευσίνας.
10. Η Επιτροπή σημειώνει ότι κανένα στατιστικό στοιχείο που να αποδεικνύει την επεξεργασία αυστηρότερη από την δευτεροβάθμια επεξεργασία των αστικών υδάτων που έχουν συλλεχθεί δεν έχει ληφθεί πέραν της απάντησης των ελληνικών αρχών της 27ης Νοεμβρίου 2012. Η εν λόγω απάντηση περιείχε μεν στοιχεία, ωστόσο αυτά κάλυπταν μόνο μια περίοδο τεσσάρων μηνών, καθότι η εγκατάσταση είχε τεθεί σε λειτουργία στις 27 Ιουλίου του ίδιου χρόνου. Εντούτοις, για να διαπιστωθεί η επαρκής επεξεργασία των συλλεχθέντων λυμάτων οι ελληνικές αρχές οφείλουν να αποδείξουν τη σύμφωνη λειτουργία του σταθμού επεξεργασίας σε μια περίοδο 12 μηνών καταδεικνύοντας ένα ποσοστό μείωσης του BOD5 και COD που να ικανοποιεί τις επιταγές της οδηγίας για τη δευτεροβάθμια επεξεργασία καθώς και, όσον αφορά την τριτοβάθμια επεξεργασία, ένα επαρκές ποσοστό μείωσης του αζώτου σύμφωνα με το Παράρτημα Ι Πίνακα 2 της οδηγίας. Ενόσω τα στοιχεία αυτά απουσιάζουν η Επιτροπή δεν δύναται να επαληθεύσει εάν τα αστικά λύματα που συλλέγονται αυτή τη στιγμή υπόκεινται εν τέλει σε επεξεργασία αυστηρότερη της δευτεροβάθμιας επεξεργασίας, όπως η τελευταία περιγράφεται στο άρθρο 4 της Οδηγίας.

⁽¹⁾ EU:C:2004:385

⁽²⁾ EE 1991, L 135, σ. 40.

Αναίρεση που άσκησε στις 7 Ιουλίου 2016 το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 27 Απριλίου 2016 στην υπόθεση T-556/11: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA και Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-376/16 P)

(2016/C 402/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσίον: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: N. Bambara, P. Wytinck και B. Hoorelbeke, δικηγόροι)

Έτεροι διάδικοι: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA και Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ

Αιτήματα

Το ανααιρεσίον ζητεί από το Δικαστήριο:

— κυρίως

— να ανατρέψει στο σύνολό της την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου,

— να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως της προσβληθείσας αποφάσεως περί αναθέσεως και την αγωγή αποζημιώσεως που η προσφεύγουσα-ενάγουσα είχε ασκήσει πρωτοδίκως·

— επικουρικώς, να ανατρέψει στο σύνολό της την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·

— επικουρικότερα, να ανατρέψει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου κατά το μέρος που με αυτή το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΓΔΙΕΕ) υποχρεώθηκε να καταβάλει αποζημίωση στην European Dynamics Luxembourg για απώλεια της ευκαιρίας να της ανατεθεί η σύμβαση-πλαίσιο και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·

— να καταδικάσει τις πρωτοδίκως προσφεύγουσες-ενάγουσες στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Με την αίτηση ανατρέσεως προβάλλονται τέσσερις κύριοι λόγοι και συγκεκριμένα ότι: α) το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή των αρχών της ισότητας των ευκαιριών και της διαφάνειας και, σε κάθε περίπτωση, παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά, 2) το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή των κριτηρίων σχετικά με τα πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και, σε ορισμένες περιπτώσεις, παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά, 3) το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του άρθρου 100, παράγραφος 2, του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού, σε συνδυασμό με το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, και 4) το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο λόγω της επιδικάσεως αποζημιώσεως για απώλεια ευκαιρίας.
2. Με τον πρώτο λόγο ανατρέσεως, το ανααιρεσίον υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε *ultra petita*, κατά παράβαση του άρθρου 21 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και των άρθρων 76, παράγραφος 1, και 84, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου ή, επικουρικώς, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο επειδή εκτίμησε ότι παραβίαση των αρχών της ισότητας των ευκαιριών και της δέουσας επιμέλειας μπορούσε να οδηγήσει σε ακύρωση της προσβληθείσας αποφάσεως περί αναθέσεως, κρίνοντας ότι η προσβληθείσα απόφαση έπρεπε να ακυρωθεί στο μέτρο που το ΓΔΙΕΕ ούτε ζήτησε ούτε έλαβε αποσπάσματα ποινικού μητρώου για τη Siemens SA και τη Siemens SL που να αποδεικνύουν ότι δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού κατά την έννοια των άρθρων 93 και 94 του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού. Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ανατρέσεως, το ανααιρεσίον υποστηρίζει επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά κρίνοντας ότι το ΓΔΙΕΕ ούτε ζήτησε ούτε προσκόμισε οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο ικανό, κατά το άρθρο 134β των κανόνων εφαρμογής, να αποδείξει ότι δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού της Siemens SL, δεδομένου ότι η δικογραφία περιλαμβάνει απόσπασμα από το *registro mercantil*, το οποίο αποτελεί ισοδύναμο έγγραφο με απόσπασμα ποινικού μητρώου κατά την έννοια του άρθρου 134β των κανόνων εφαρμογής.
3. Με τον δεύτερο λόγο ανατρέσεως, το ανααιρεσίον υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο επειδή δεν εξέτασε αν τα διαπιστωθέντα πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως στα οποία η επιτροπή αξιολογήσεως υπέπεσε κατά την αξιολόγηση της προσφοράς της European Dynamics μπορούσαν να έχουν αντίκτυπο στο τελικό περιεχόμενο της προσβληθείσας αποφάσεως περί αναθέσεως. Το ανααιρεσίον επισημαίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο όφειλε να εξετάσει αν τα διαπιστωθέντα πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως μπορούσαν να έχουν ως αποτέλεσμα άλλη έκβαση της διαδικασίας του διαγωνισμού, εξετάζοντας αν τα διαπιστωθέντα πρόδηλα σφάλματα έχουν αντίκτυπο στη βαθμολογία που δόθηκε για ένα συγκεκριμένο κριτήριο, όταν υφίστανται διάφοροι άλλοι λόγοι (μη βαρυνόμενοι με πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως) οι οποίοι δικαιολογούν εξίσου τη βαθμολογία που δόθηκε. Επιπλέον, το ανααιρεσίον υποστηρίζει ότι, σε πολλές περιπτώσεις, το Γενικό Δικαστήριο είτε παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά ή εφάρμοσε εσφαλμένα κριτήρια για τη διαπίστωση προδήλων σφαλμάτων εκτιμήσεως, απλώς και μόνο υποκαθιστώντας με τη δική του εκτίμηση για τα πραγματικά περιστατικά αυτή του ΓΔΙΕΕ, είτε υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι μια ανεπαρκής αιτιολογία μπορούσε να στοιχειοθετηθεί πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

4. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, το αναιρεσείον υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η αιτιολογία της αποφάσεως έπρεπε να καθιστά σαφές κατά ποιον τρόπο κάθε (αρνητικό) σχόλιο είχε αντίκτυπο στους βαθμούς που δόθηκαν για κάθε υποκριτήριο και υποσημείο και, επομένως, εφάρμοσε όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογήσεως κριτήριο αυστηρότερο από εκείνο που απορρέει από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά το μέρος που ακύρωσε την προσβληθείσα απόφαση λόγω παραβάσεως του άρθρου 100, παράγραφος 2, του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού σε συνδυασμό με το άρθρο 296 ΣΛΕΕ.
5. Με τον τέταρτο λόγο αναιρέσεως, το αναιρεσείον υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο επιδικάζοντας αποζημίωση στην πρώτη προσφεύγουσα-ενάγουσα πρωτοδίκως, δεδομένου ότι δεν αποδείχθηκε η συνδρομή μιας από τις σωρευτικές προϋποθέσεις για τη στοιχειοθέτηση εξωσυμβατικής ευθύνης των θεσμικών οργάνων της Ένωσης (και συγκεκριμένα, της υπέρξεως παράνομης πράξεως). Επικουρικώς, το αναιρεσείον διατείνεται ότι, ακόμη και αν ευδοκιμήσει μόνο ο πρώτος λόγος αναιρέσεως, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί κατά το μέρος που επιβάλλει υποχρέωση αποζημιώσεως, δεδομένου ότι εν προκειμένω δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ των υπόλοιπων παράνομων πράξεων (πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και μη τήρηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως) και της προβαλλόμενης ζημίας. Επικουρικότερα, το αναιρεσείον προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε σφάλμα περί το δίκαιο επιδικάζοντας αποζημίωση λόγω απώλειας ευκαιρίας, δεδομένου ότι αυτός ο λόγος επιδικάσεως αποζημιώσεως δεν μπορεί να θεωρηθεί ως γενική αρχή κοινή στα δίκαια των κρατών μελών, οπότε παραβίασε τη ρητή διάταξη του άρθρου 340 ΣΛΕΕ.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 14 Ιουλίου 2016 — Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne κατά Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

(Υπόθεση C-393/16)

(2016/C 402/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Εναγόμενη: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

Παραμβαίνουσα υπέρ της εναγομένης: Galana NV

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχουν τα άρθρα 118ιγ, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο ii, του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 ⁽¹⁾, καθώς και 103, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο ii, του κανονισμού (ΕΚ) 1308/2013 ⁽²⁾, την έννοια ότι το πεδίο εφαρμογής τους καλύπτει και τις περιπτώσεις όπου η προστατευόμενη ονομασία προελεύσεως χρησιμοποιείται ως τμήμα ονομασίας για τρόφιμο που δεν ανταποκρίνεται μεν στις προδιαγραφές του προϊόντος, αλλά στο οποίο έχει προστεθεί συστατικό που ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές του προϊόντος;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Έχουν το άρθρο 118ιγ, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο ii, του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007, καθώς και το άρθρο 103, παράγραφος 2, στοιχείο α', σημείο ii, του κανονισμού (ΕΚ) 1308/2013, την έννοια ότι η χρήση προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως ως τμήμα ονομασίας τροφίμου που δεν ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές του προϊόντος στο οποίο έχει προστεθεί συστατικό που ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές του προϊόντος, συνιστά εκμετάλλευση της φήμης της ονομασίας προελεύσεως σε περίπτωση που η ονομασία του τροφίμου ανταποκρίνεται στις ονομασίες που είναι οικείες στο κοινό προς το οποίο απευθύνεται και το συστατικό έχει προστεθεί σε επαρκή ποσότητα, ώστε να προσδίδει ένα ουσιώδες χαρακτηριστικό στο προϊόν;

3) Έχουν το άρθρο 118ιγ, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007, καθώς και το άρθρο 103, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1308/2013, την έννοια ότι η χρήση προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως υπό τις περιγραφόμενες στο προδικαστικό ερώτημα 2 συνθήκες συνιστά κατάχρηση, απομίμηση ή υπαινιγμό;

- 4) Έχουν το άρθρο 118ιγ, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007, καθώς και το άρθρο 103, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 1308/2013, την έννοια ότι εφαρμόζονται μόνον σε περίπτωση παροχής ανακριβών ή παραπειστικών ενδείξεων που θα μπορούσαν να δημιουργήσουν στο κοινό, προς το οποίο απευθύνονται, εσφαλμένη εντύπωση σχετικά με τη γεωγραφική προέλευση κάποιου προϊόντος;

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) ΕΕ L 299, σ. 1.
- (²) Κανονισμός (ΕΕ) 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 922/72, (ΕΟΚ) 234/79, (ΕΚ) 1037/2001 και (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 671.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberster Gerichtshof (Αυστρία) την
1η Αυγούστου 2016 — Hansruedi Raimund κατά Michaela Aigner**

(Υπόθεση C-425/16)

(2016/C 402/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Hansruedi Raimund

Εναγομένη: Michaela Aigner

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί μια αγωγή για παραποίηση/απομίμηση σήματος της ΕΕ (άρθρο 96, στοιχείο α', του κανονισμού [ΕΚ] 207/2009, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό [ΕΕ] 2015/2424), να απορριφθεί κατόπιν ενστάσεως περί κακόπιστης καταχωρίσεως του σήματος (άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού [ΕΚ] 207/2009 (¹), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό [ΕΕ] 2015/2424), αν ο εναγόμενος έχει ασκήσει ανταγωγή για ακύρωση του σήματος της ΕΕ για τον ίδιο λόγο (άρθρο 99, παράγραφος 1, του κανονισμού [ΕΚ] 207/2009, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό [ΕΕ] 2015/2424), όμως το δικαστήριο δεν έχει εισέτι εκδώσει απόφαση επί της εν λόγω ανταγωγής;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως: Μπορεί το δικαστήριο να απορρίψει την αγωγή κατόπιν ενστάσεως περί κακόπιστης καταχωρίσεως του σήματος και παράλληλα να κάνει δεκτή την ανταγωγή για ακύρωση, ή πρέπει σε κάθε περίπτωση να αναβάλει την απόφαση επί της αγωγής για παραποίηση/απομίμηση έως ότου καταστεί τελεσίδικη η απόφαση επί της ανταγωγής;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León
(Ισπανία) στις 2 Αυγούστου 2016 — Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) και Tesorería
General de la Seguridad Social (TGSS) κατά José Blanco Marques**

(Υπόθεση C-431/16)

(2016/C 402/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντες: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) και Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Εφεσίβλητος: José Blanco Marques

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι κανόνας εσωτερικού δικαίου, όπως ο προβλεπόμενος από το άρθρο 6, παράγραφος 4, του βασιλικού διατάγματος 1646/1972, της 23ης Ιουνίου 1972, που ορίζει ότι η χορήγηση, σε δικαιούχους συντάξεως καταβαλλόμενης λόγω ολικής μόνιμου ανικανότητας για την άσκηση του συνήθους επαγγέλματός τους, έχοντες ηλικία άνω των 55 ετών, συμπληρώματος 20 % επί του βασικού ποσού της συντάξεως αυτής, «αναστέλλεται για όσο χρονικό διάστημα ο εργαζόμενος έχει μια εργασία», συνιστά αντισωρευτικό κανόνα κατά την έννοια των άρθρων 12, 46α, 46β και 46γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 ⁽¹⁾ και 5, 53, 54 και 55 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 ⁽²⁾, λαμβανομένου υπόψη ότι, κατά το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο, Ισπανία), το θεσπιζόμενο με τον κανόνα αυτόν του εσωτερικού δικαίου ασυμβίβαστο ισχύει όχι μόνο σε περίπτωση ασκήσεως επαγγέλματος, αλλά και σε περίπτωση λήψεως συντάξεως γήρατος;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα άρθρα 46α, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και 53, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 έχουν την έννοια ότι η εφαρμογή κανόνα περί αποκλεισμού της σωρεύσεως μεταξύ της επίμαχης παροχής και συντάξεως από άλλο κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή την Ελβετία είναι δυνατή μόνον όταν υφίσταται κανόνας του εθνικού δικαίου με ισχύ νόμου που προβλέπει ρητώς ασυμβίβαστο μεταξύ των εθνικών παροχών αναπηρίας, γήρατος ή επιζώντων, όπως είναι η επίμαχη, και των παροχών ή εισοδημάτων που έχουν αποκτηθεί από τον δικαιούχο στο εξωτερικό; Ή είναι δυνατή η εφαρμογή του αντισωρευτικού κανόνα στις συντάξεις άλλου κράτους της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της Ελβετίας, σύμφωνα με τα άρθρα 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και 5 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004, όταν, παρά την έλλειψη ρητής νομοθετικής προβλέψεως, η εθνική νομολογία έχει υιοθετήσει ερμηνεία κατά την οποία η επίμαχη παροχή δεν συμβιβάζεται με σύνταξη γήρατος του ισπανικού δικαίου;
- 3) Εάν δοθεί απάντηση επί του προηγούμενου ερωτήματος βάσει της οποίας είναι δυνατή η εφαρμογή του ισπανικού αντισωρευτικού κανόνα (όπως έχει διασταλτικώς ερμηνευθεί από τη νομολογία) στην υπό κρίση υπόθεση, παρά την έλλειψη ρητής νομοθετικής προβλέψεως για παροχές ή εισοδήματα που έχουν αποκτηθεί στο εξωτερικό, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το κατά τα ανωτέρω συμπλήρωμα του 20 % που, σύμφωνα με την ισπανική νομοθεσία κοινωνικής ασφαλίσεως, λαμβάνουν οι εργαζόμενοι στους οποίους αναγνωρίζεται ολική μόνιμη ανικανότητα για την άσκηση του συνήθους επαγγέλματός τους και οι οποίοι έχουν ηλικία άνω των 55 ετών συνιστά παροχή της ίδιας ή διαφορετικής φύσεως σε σχέση με σύνταξη γήρατος του ελβετικού συστήματος κοινωνικής ασφαλίσεως; Έχει ο κατά τα άρθρα 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 ορισμός των διαφόρων κλάδων κοινωνικής ασφαλίσεως εφαρμογή σε όλη την Κοινότητα ή πρέπει να ακολουθείται ο ορισμός που δίδει η εθνική νομοθεσία για κάθε συγκεκριμένη παροχή; Σε περίπτωση που ο ορισμός αυτός έχει εφαρμογή σε ολόκληρη την Κοινότητα, πρέπει το επίμαχο εν προκειμένω συμπλήρωμα του 20 % επί του βασικού ποσού της συντάξεως ολικής μόνιμου αναπηρίας να θεωρηθεί ως παροχή αναπηρίας ή ως παροχή ανεργίας, λαμβανομένου υπόψη ότι τούτο συμπληρώνει τη σύνταξη που καταβάλλεται λόγω ολικής μόνιμου ανικανότητας για την άσκηση του συνήθους επαγγέλματος, εξαιτίας της δυσκολίας ευρέσεως άλλης εργασίας την οποία αντιμετωπίζουν τα άτομα ηλικίας άνω των 55 ετών, με συνέπεια η καταβολή του συμπληρώματος αυτού να αναστέλλεται ενόσω ο δικαιούχος εργάζεται;
- 4) Εάν οι δύο παροχές θεωρηθούν της αυτής φύσεως και δεδομένου ότι οι περίοδοι καταβολής εισφορών σε άλλο κράτος δεν έχουν ληφθεί υπόψη ούτε για τον καθορισμό του ποσού της ισπανικής συντάξεως αναπηρίας, ούτε για τον καθορισμό του ποσού του συμπληρώματός της, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το συμπλήρωμα του 20 % επί του βασικού ποσού της ισπανικής συντάξεως ολικής μόνιμου αναπηρίας αποτελεί παροχή στην οποία έχουν εφαρμογή οι αντισωρευτικοί κανόνες, στο μέτρο που το ποσό του συμπληρώματος αυτού πρέπει να καθορίζεται ανεξαρτήτως της διάρκειας των περιόδων ασφαλίσεως ή κατοικίας, κατά την έννοια των άρθρων 46β, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και 54, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004; Μπορεί ο αντισωρευτικός κανόνας να τύχει εφαρμογής παρά το γεγονός ότι η εν λόγω παροχή δεν απαριθμείται στο παράρτημα IV, μέρος Δ, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 ούτε στο παράρτημα IX του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, έχει εφαρμογή ο κανόνας των άρθρων 46α, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και 53, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004, κατά τον οποίο η ισπανική παροχή κοινωνικής ασφαλίσεως μπορεί να μειωθεί μόνο «μέχρι του ύψους των παροχών που απορρέουν από τη νομοθεσία» του άλλου κράτους, εν προκειμένω της Ελβετίας;

- 6) Εάν γίνει δεκτό ότι οι δύο παροχές έχουν διαφορετική μεταξύ τους φύση και δεδομένου ότι δεν προκύπτει ότι η Ελβετία εφαρμόζει κάποιον αντισωρευτικό κανόνα, μπορεί, δυνάμει των άρθρων 46γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και 55 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004, να εφαρμοσθεί καθ' ολοκληρίαν η μείωση στο συμπλήρωμα του 20 % επί της ισπανικής συντάξεως ολικής μονίμου αναπηρίας ή πρέπει η μείωση αυτή να αποτελέσει αντικείμενο διαιρέσεως ή αναλογικού επιμερισμού; Σε οποιαδήποτε από τις δύο αυτές περιπτώσεις, πρέπει να εφαρμοσθεί το συναγόμενο από τα άρθρα 46α, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 και 53, παράγραφος 3, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 όριο, κατά το οποίο η ισπανική παροχή κοινωνικής ασφάλισης μπορεί να μειωθεί μόνο «μέχρι του ύψους των παροχών που απορρέουν από τη νομοθεσία» του άλλου κράτους, εν προκειμένω της Ελβετίας;

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για το συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας ΕΕ 2004 L 166, σ. 1

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 17 Αυγούστου 2016 — Finanzamt Bingen-Alzey κατά Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG

(Υπόθεση C-462/16)

(2016/C 402/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθής και αναιρείονσα: Finanzamt Bingen-Alzey

Προσφεύγουσα και αναιρεσίβλητη: Boehringer Ingelheim Pharma GmbH & Co. KG

Προδικαστικό ερώτημα

Βάσει της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 1996, C-317/94 (¹)) και λαμβανομένης υπόψη της αρχής του δικαίου της Ένωσης περί ίσης μεταχειρίσεως, έχει φαρμακευτική επιχείρηση, η οποία δραστηριοποιείται στη διάθεση φαρμάκων, δικαίωμα μειώσεως της βάσεως επιβολής του φόρου δυνάμει του άρθρου 90 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ (²) του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, εφόσον

- διαθέτει τα φάρμακα αυτά σε φαρμακεία μέσω χονδρεμπόρων,
- τα φαρμακεία διαθέτουν τα φάρμακα, με πράξεις υποκειμένες στον φόρο, σε ασφαλισμένους σε προγράμματα ιδιωτικής ασφαλίσεως υγείας,
- ο ασφαλιστής που έχει αναλάβει την ασφαλιστική κάλυψη των δαπανών ασθενείας (ήτοι η επιχείρηση ιδιωτικής ασφαλίσεως υγείας) καταβάλλει στους ασφαλισμένους της τις δαπάνες για την προμήθεια των φαρμάκων και
- η φαρμακευτική επιχείρηση υποχρεούται εκ του νόμου να χορηγεί «έκπτωση» στην επιχείρηση ιδιωτικής ασφαλίσεως υγείας;

(¹) ECLI:EU:C:1996:400· Συλλογή 1996, I-5339, σκέψεις 28, 31.

(²) ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση αναίρεσως που άσκησε στις 18 Αυγούστου 2016 η Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 20 Ιουλίου 2016 στην υπόθεση T-674/15, Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-464/16 P)

(2016/C 402/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Pénzügyi Ismeretterjesztő és Érdek-képviselési Egyesület (PITEE) (εκπρόσωπος: D. Lazar, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ανατρέξει εξ ολοκλήρου την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Ιουλίου 2016 στην υπόθεση T-674/15·
2. να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής της 9ης Οκτωβρίου 2015 (Ares(2015)4207700) και της 14ης Αυγούστου 2015 (Ares(2015)3532556) με τις οποίες δεν επιτράπη στην προσφεύγουσα η πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα·
3. να διατάξει την Επιτροπή να παράσχει στην προσφεύγουσα πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα της Ουγγρικής Κυβερνήσεως που αφορούν την πιλοτική διαδικασία EE 6874/14/JUST (CHAP(2015)00353 και CHAP(2015)00555), είτε αυτά έχουν προσκομισθεί ήδη είτε πρόκειται να προσκομισθούν στο μέλλον·
4. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η αίτηση αναίρεσως κατά της ανωτέρω αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου στηρίζεται, κατ' ουσία, στα εξής:

Από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι διάδικος, κατά την έννοια του Οργανισμού του Δικαστηρίου, ανεξαρτήτως της ιδιότητάς του, δεν δικαιούται να παρασταθεί ο ίδιος ενώπιον του Δικαστηρίου, αλλά πρέπει να χρησιμοποιήσει τις υπηρεσίες τρίτου προσώπου ⁽¹⁾.

Επιπλέον, οι δικηγόροι που ασκούν διευθυντικά καθήκοντα στα εταιρικά όργανα νομικού προσώπου δεν μπορούν να εκπροσωπήσουν το πρόσωπο αυτό ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης ⁽²⁾.

Η πάγια νομολογία του Δικαστηρίου αντιβαίνει στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και στο άρθρο 6, παράγραφος 3, της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

Από τη νομολογία του Δικαστηρίου δεν καθίσταται πρόδηλος ο θεμιτός σκοπός τον οποίο επιδιώκει το Δικαστήριο με την εν λόγω ερμηνεία του Οργανισμού. Επιπλέον, δεν είναι σαφές βάσει ποιας ερμηνείας το Δικαστήριο συνήγαγε το συμπέρασμα ότι ο δικαστικός πληρεξούσιος πρέπει να είναι ανεξάρτητο τρίτο πρόσωπο. Πάντως, ο Οργανισμός δεν περιέχει τέτοια πρόβλεψη.

Ο Οργανισμός του Δικαστηρίου πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι κάθε διάδικος και κάθε νομικό πρόσωπο μπορεί να επιλέξει ελεύθερα τον δικαστικό του πληρεξούσιο.

⁽¹⁾ Διάταξη της 5.12.96, Lopes κατά Δικαστηρίου, C-174/96 P, EU:C:1996:473, σκέψη 11· διάταξη της 21.11.2007, Correia de Matos κατά Κοινοβουλίου, C-502/06 P, μη δημοσιευθείσα· EU:C:2007:696, σκέψη 11· διάταξη της 29.9.2010, EREF κατά Επιτροπής, C-74/10 P και C-75/10 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2010:557, σκέψη 54.

⁽²⁾ Διάταξη της 8.12.1999, Euro-Lex κατά ΓΕΕΑ [EU-Lex], T-79/99, EU:T:1999:312, σκέψη 29· διάταξη της 13.1.2005, Suivida κατά Επιτροπής, T-184/04, EU:T:2005:7, σκέψη 10· διάταξη της 30.11.2012, Activa Preferentes κατά Συμβουλίου, T-437/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2012:638, σκέψη 7.

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Αυγούστου 2016 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 9 Ιουνίου 2016 στην υπόθεση T-276/13, Growth Energy και Renewable Fuels Association κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-465/16 P)

(2016/C 402/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Boelaert και N. Tuominen, δικηγόροι)

Έτεροι διάδικοι: Growth Energy, Renewable Fuels Association, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ePURE και de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Αιτήματα

Το αναιρεσείον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2016, η οποία κοινοποιήθηκε στο Συμβούλιο στις 10 Ιουνίου 2016, στην υπόθεση T-276/13, Growth Energy και Renewable Fuels Association κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως του προσβληθέντος κανονισμού ⁽¹⁾ την οποία είχαν ασκήσει οι Growth Energy και Renewable Fuels Association·
- να καταδικάσει τις Growth Energy και Renewable Fuels Association στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου τόσο στον πρώτο βαθμό όσο και στην αναιρετική διαδικασία.

Επικουρικώς,

- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·
- σε περίπτωση αναπομπής στο Γενικό Δικαστήριο, να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα τόσο στον πρώτο βαθμό όσο και στην αναιρετική διαδικασία.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτηση αναιρέσεως, το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση για τους ακόλουθους λόγους:

Οι διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου περί του παραδεκτού της προσφυγής, και ιδίως οι κρίσεις του ως προς το ότι ο προσβληθείς κανονισμός αφορούσε άμεσα και ατομικά τις προσφεύγουσες, είναι νομικώς εσφαλμένες.

- α. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι για τη διαπίστωση του άμεσου επηρεασμού αρκεί ότι οι τέσσερις Αμερικανοί παραγωγοί που περιλήφθηκαν στη δειγματοληψία είναι παραγωγοί βιοαιθανόλης. Πάντως, αυτή η διαπίστωση περί του άμεσου επηρεασμού δεν συνάδει με πάγια νομολογία η οποία απορρίπτει τον άμεσο επηρεασμό όταν αυτός έχει ως έρεισμα αμιγώς οικονομικές συνέπειες.
- β. Δεύτερον, δεν είναι σαφές κατά ποιον τρόπο ο προσβληθείς κανονισμός θα μπορούσε να επηρεάσει αισθητά τη θέση των Αμερικανών παραγωγών στην αγορά απλώς και μόνον επειδή πώλησαν τη βιοαιθανόλη τους σε εγχώριους εμπόρους/παρασκευαστές μειγμάτων οι οποίοι στη συνέχεια τη μεταπώλησαν στην εγχώρια αγορά ή την εξήγαγαν σε σημαντικές ποσότητες στην Ένωση, πριν από την επιβολή δασμών. Για να δείχνει αισθητός επηρεασμός της θέσεώς τους στην αγορά λόγω της επιβολής των δασμών, οι προσφεύγουσες έπρεπε να αποδείξουν, τουλάχιστον, τις συνέπειες που οι δασμοί είχαν στο επίπεδο των εισαγωγών στην Ένωση κατόπιν της επιβολής των δασμών αντντάμπινγκ. Πάντως, οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν στοιχεία συναφώς, η δε αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν περιλαμβάνει οποιαδήποτε διαπίστωση σχετικά με το σημείο αυτό. Τούτο συνιστά, αφενός, πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του κριτηρίου του ατομικού επηρεασμού και, αφετέρου, έλλειψη αιτιολογίας.

Όσον αφορά το βάσιμο της προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ως προς την ερμηνεία του βασικού κανονισμού⁽²⁾ και διττώς σε πλάνη περί το δίκαιο ως προς το δίκαιο του ΠΟΕ.

- α. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα ερμήνευσε τον βασικό κανονισμό κρίνοντας ότι το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού εφαρμόζει τόσο το άρθρο 9.2 όσο και το άρθρο 6.10 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ. Αφενός, όπως προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, η διάταξη αυτή δεν αφορά το ζήτημα της δειγματοληψίας. Αφετέρου, το άρθρο 6.10 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ εφαρμόζεται με τα άρθρα 17 και 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού και όχι με το άρθρο 9, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού.
- β. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα ερμήνευσε τον όρο «προμηθευτής» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και στο άρθρο 9.2 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ. Από τη λογική και την εν γένει οικονομία του άρθρου 9, παράγραφος 5, προκύπτει ότι προμηθευτής μπορεί να είναι μόνο μια «πηγή που έχει διαπιστωθεί ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ και προξενεί ζημία». Πάντως, δεδομένου ότι οι Αμερικανοί παραγωγοί δεν είχαν τιμή εξαγωγής, δεν ήταν δυνατόν να καταλογιστούν σε αυτούς πρακτικές ντάμπινγκ. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο χαρακτηρίζοντας τους εν λόγω παραγωγούς ως «προμηθευτές» κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 9.2 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ.
- γ. Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα ερμήνευσε τον όρο «ανέφικτο» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και στο άρθρο 9.2 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ, δεδομένου ότι στηρίχθηκε, αφενός, σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού υπό το πρίσμα του άρθρου 6.10 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ και, αφετέρου, στην έκθεση του δευτεροβάθμιου οργάνου στην υπόθεση ΕΚ — Συνδετήρες⁽³⁾. Η έκθεση αυτή αφορά μόνο το άρθρο 9.2 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ και, κατά συνέπεια, εξετάζει τον όρο «ανέφικτο» μόνο σε σχέση με την κατάσταση και τη μεταχείριση που το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού προβλέπει για εξαγωγείς χώρας χωρίς οικονομία αγοράς. Επομένως, το δευτεροβάθμιο όργανο δεν έδωσε ερμηνεία του όρου «ανέφικτο» δυνάμει να μεταφερθεί στην παρούσα δίκη, η οποία δεν αφορά εξαγωγείς χώρας χωρίς οικονομία αγοράς.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε ανακριβείς πραγματικές διαπιστώσεις κρίνοντας ότι ήταν «εφικτός» ο υπολογισμός των επιμέρους δασμών. Μια κατάσταση όπου οι παραγωγοί βιοαιθανόλης έχουν μόνο εγχώρια τιμή, και όχι τιμή εξαγωγής, σαφώς καθιστά ανέφικτο και αδύνατο τον καθορισμό ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ, η δε Επιτροπή δικαιούται να καθορίσει ενιαίο περιθώριο ντάμπινγκ σε εθνική κλίμακα.

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 157/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βιοαιθανόλης, καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ L 49, σ. 10).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51).

⁽³⁾ Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για ορισμένους συνδετήρες από σίδηρο ή χάλυβα από την Κίνα — ΑΒ-2011-2 — Έκθεση του δευτεροβάθμιου οργάνου, WT/DS397/AB/R («ΕΚ — Συνδετήρες, WT/DS397/AB/R»)

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Αυγούστου 2016 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 9 Ιουνίου 2016 στην υπόθεση T-277/13: Marquis Energy LLC κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-466/16 P)

(2016/C 402/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Boelaert και N. Tuominen, δικηγόροι)

Έτεροι διάδικοι: Marquis Energy LLC, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ePURE και de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Αιτήματα

Το αναρρεσείον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2016, η οποία κοινοποιήθηκε στο Συμβούλιο στις 10 Ιουνίου 2016, στην υπόθεση T-277/13, Marquis Energy κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

- να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως του προσβληθέντος κανονισμού ⁽¹⁾ την οποία είχε ασκήσει η Marquis Energy·
 - να καταδικάσει τη Marquis Energy στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου τόσο στον πρώτο βαθμό όσο και στην αναιρετική διαδικασία.
- Επικουρικώς,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·
 - σε περίπτωση αναπομπής στο Γενικό Δικαστήριο, να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα τόσο στον πρώτο βαθμό όσο και στην αναιρετική διαδικασία.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτηση αναιρέσεως, το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση για τους ακόλουθους λόγους:

Οι διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου περί του παραδεκτού της προσφυγής, και ιδίως οι κρίσεις του ως προς το ότι ο προσβληθείς κανονισμός αφορούσε άμεσα και ατομικά τις προσφεύγουσες, είναι νομικώς εσφαλμένες.

α. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι για τη διαπίστωση του άμεσου επηρεασμού αρκεί ότι η προσφεύγουσα είναι παραγωγός βιοαιθανόλης. Πάντως, αυτή η διαπίστωση περί του άμεσου επηρεασμού δεν συνάδει με πάγια νομολογία η οποία απορρίπτει τον άμεσο επηρεασμό όταν αυτός έχει ως έρεισμα αμιγώς οικονομικές συνέπειες.

β. Δεύτερον, δεν είναι σαφές κατά ποιον τρόπο ο προσβληθείς κανονισμός θα μπορούσε να επηρεάσει αισθητά τη θέση της προσφεύγουσας στην αγορά απλώς και μόνον επειδή η προσφεύγουσα πώλησε τη βιοαιθανόλη της σε εγχώριους εμπόρους/ παρασκευαστές μειγμάτων, οι οποίοι στη συνέχεια τη μεταπώλησαν στην εγχώρια αγορά ή την εξήγαγαν σε σημαντικές ποσότητες στην Ένωση, πριν από την επιβολή δασμών. Για να δειχθεί αισθητός επηρεασμός της θέσεώς της στην αγορά λόγω της επιβολής των δασμών, η προσφεύγουσα έπρεπε να αποδείξει, τουλάχιστον, τις συνέπειες που οι δασμοί είχαν στο επίπεδο των εισαγωγών στην Ένωση κατόπιν της επιβολής των δασμών αντιντάμπινγκ. Πάντως, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στοιχεία συναφώς, η δε αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν περιλαμβάνει οποιαδήποτε διαπίστωση σχετικά με το σημείο αυτό. Τούτο συνιστά, αφενός, πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του κριτηρίου του ατομικού επηρεασμού και, αφετέρου, έλλειψη αιτιολογίας.

Όσον αφορά το βάσιμο της προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ως προς την ερμηνεία του βασικού κανονισμού ⁽²⁾ και διττώς σε πλάνη περί το δίκαιο ως προς το δίκαιο του ΠΟΕ.

α. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα ερμήνευσε τον βασικό κανονισμό κρίνοντας ότι το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού εφαρμόζει τόσο το άρθρο 9.2 όσο και το άρθρο 6.10 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ. Αφενός, όπως προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, η διάταξη αυτή δεν αφορά το ζήτημα της δειγματοληψίας. Αφετέρου, το άρθρο 6.10 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ εφαρμόζεται με τα άρθρα 17 και 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού και όχι με το άρθρο 9, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού.

β. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα ερμήνευσε τον όρο «προμηθευτής» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και στο άρθρο 9.2 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ. Από τη λογική και την εν γένει οικονομία του άρθρου 9, παράγραφος 5, προκύπτει ότι προμηθευτής μπορεί να είναι μόνο μια «πηγή που έχει διαπιστωθεί ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ και προξενεί ζημία». Πάντως, δεδομένου ότι οι Αμερικανοί παραγωγοί δεν είχαν τιμή εξαγωγής, δεν ήταν δυνατόν να καταλογιστούν σε αυτούς πρακτικές ντάμπινγκ. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο χαρακτηρίζοντας τους εν λόγω παραγωγούς ως «προμηθευτές» κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 9.2 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ.

γ. Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα ερμήνευσε τον όρο «ανέφικτο» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και στο άρθρο 9.2 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ, δεδομένου ότι στηρίχθηκε, αφενός, σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού υπό το πρίσμα του άρθρου 6.10 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ και, αφετέρου, στην έκδοση του δευτεροβάθμιου οργάνου στην υπόθεση ΕΚ — Συνδετήρες ⁽³⁾. Η έκδοση αυτή αφορά μόνο το άρθρο 9.2 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ και, κατά συνέπεια, εξετάζει τον όρο «ανέφικτο» μόνο σε σχέση με την κατάσταση και τη μεταχείριση που το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού προβλέπει για εξαγωγείς χώρας χωρίς οικονομία αγοράς. Επομένως, το δευτεροβάθμιο όργανο δεν έδωσε ερμηνεία του όρου «ανέφικτο» δυνάμει να μεταφερθεί στην παρούσα δίκη, η οποία δεν αφορά εξαγωγείς χώρας χωρίς οικονομία αγοράς.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε ανακριβείς πραγματικές διαπιστώσεις κρίνοντας ότι ήταν «εφικτός» ο υπολογισμός των επιμέρους δασμών. Μια κατάσταση όπου οι παραγωγοί βιοαιθανόλης έχουν μόνο εγχώρια τιμή, και όχι τιμή εξαγωγής, σαφώς καθιστά ανέφικτο και αδύνατο τον καθορισμό ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ, η δε Επιτροπή δικαιούται να καθορίσει ενιαίο περιθώριο ντάμπινγκ σε εθνική κλίμακα.

- (¹) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 157/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βιοαιθανόλης, καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ L 49, σ. 10).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51).
- (³) Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για ορισμένους συνδετήρες από σίδηρο ή χάλυβα από την Κίνα — AB-2011-2 — Έκθεση του δευτεροβάθμιου οργάνου, WT/DS397/AB/R («ΕΚ — Συνδετήρες, WT/DS397/AB/R»)

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Scuola Elementare Maria Montessori κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-220/13) ⁽¹⁾

[Κρατικές ενισχύσεις — Δημοτικός φόρος ακίνητης περιουσίας — Απαλλαγή για τις μη εμπορικές οντότητες που αναπτύσσουν ειδικές δραστηριότητες — Ενιαίο κείμενο περί φορολογίας εισοδήματος — Απαλλαγή από τον εφάπαξ δημοτικό φόρο — Απόφαση με την οποία εν μέρει διαπιστώνεται ότι δεν υφίσταται κρατική ενίσχυση και εν μέρει κηρύσσεται η ενίσχυση ασύμβατη με την εσωτερική αγορά — Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονιστική πράξη για την εφαρμογή της οποίας δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα — Άμεσος επηρεασμός — Παραδεκτό — Απόλυτη αδυναμία ανακτήσεως — Άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2016/C 402/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Nucara και E. Gambaro, στη συνέχεια E. Gambaro, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς V. Di Bucci, G. Conte και D. Grespan, στη συνέχεια G. Conte, D. Grespan και F. Tomat)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri και G. De Bellis)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως 2013/284/ΕΕ της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με την κρατική ενίσχυση S.A. 20829 [C 26/2010, πρώην NN 43/2010 (πρώην CP 71/2006)] Καθεστώς απαλλαγής από τον δημοτικό φόρο ακίνητης περιουσίας για ακίνητα που χρησιμοποιούνται από μη εμπορικές οντότητες για ειδικούς σκοπούς που χορήγησε η Ιταλία (ΕΕ 2013, L 166, σ. 24).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Scuola Elementare Maria Montessori Srl φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Η Ιταλική Δημοκρατία φέρει τα σχετικά με την παρέμβασή της δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 171 της 15.6.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — La Ferla κατά Επιτροπής και ΕΟΧΠ

(Υπόθεση T-392/13) ⁽¹⁾

(REACH — Οφειλόμενο τέλος για την καταχώριση ουσίας — Μείωση του τέλους στην περίπτωση πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων — Σφάλμα στη δήλωση σχετικά με το μέγεθος της επιχείρησης — Σύσταση 2003/361/ΕΚ — Απόφαση με την οποία επιβάλλεται διοικητική επιβάρυνση — Αίτηση για παροχή πληροφοριών — Εξουσίες του ΕΟΧΠ — Αναλογικότητα)

(2016/C 402/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Leone La Ferla SpA (Melilli, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Passalacqua, J. Occhipinti και G. Calcerano, δικηγόροι)

Καθών: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Di Paolo και K. Talabér-Ritz) και Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, E. Maurage και J.-P. Trnka, στη συνέχεια M. Heikkilä, E. Bigi, E. Maurage και J.-P. Trnka, επικουρούμενοι από τον C. Garcia Molyneux, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Πρώτον, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση διαφόρων πράξεων της Επιτροπής ή του ΕΟΧΠ, δεύτερον, αίτημα για την καταδίκη του ΕΟΧΠ στην επιστροφή ποσών που εισπράχθηκαν αχρεωστήτως και, τρίτον, αίτημα βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ για την ανόρθωση της ζημίας την οποία η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή, κατά το μέρος που ασκείται κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ως απαράδεκτη.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή, κατά το μέρος που ασκείται κατά του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ΕΟΧΠ), ως εν μέρει απαράδεκτη και εν μέρει αβάσιμη.
- 3) Καταδικάζει τη Leone La Ferla SpA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 291 της 5.10.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Σεπτεμβρίου 2016 — Lundbeck κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-472/13) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά των αντικαταθλιπτικών φαρμάκων που περιέχουν τη δραστική φαρμακευτική ουσία κιταλοπράμη — Έννοια του περιορισμού του ανταγωνισμού «εξ αντικειμένου» — Δυνητικός ανταγωνισμός — Γενόσημα φάρμακα — Φραγμοί στην είσοδο στην αγορά εξαιτίας υφιστάμενων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας — Συμφωνίες συναφθείσες μεταξύ του κατόχου διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και επιχειρήσεων γενόσημων φαρμάκων — Άρθρο 101, παράγραφοι 1 και 3, ΣΛΕΕ — Πλάνη περί το δίκαιο και πλάνη περί την εκτίμηση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Ασφάλεια δικαίου — Πρόστιμα)

(2016/C 402/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: H. Lundbeck A/S (Valby, Δανία) και Lundbeck Ltd (Milton Keynes, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: R. Subiotto, QC, και T. Kuhn, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Bourke, F. Castilla Contreras, B. Mongin, T. Vecchi και C. Vollrath, εν συνεχεία F. Castilla Contreras, B. Mongin, T. Vecchi, C. Vollrath και Θ. Χριστοφόρου)

Παρεμβαίνουσα υπέρ των προσφευγουσών: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (Γενεύη, Ελβετία) (εκπρόσωποι: F. Carlin, barrister, και M. Healy, solicitor)

Αντικείμενο

Αίτημα περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C(2013) 3803 τελικό, της 19ης Ιουνίου 2013, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 [ΣΛΕΕ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση AT/39226 — Lundbeck), και αίτημα περί μείωσης του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με την ανωτέρω απόφαση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

- 2) H H. Lundbeck A/S και η Lundbeck Ltd φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα, καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Η European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 325 της 9.11.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Marchi Industriale κατά ΕΟΧΠ

(Υπόθεση T-620/13) (¹)

(REACH — Οφειλόμενο τέλος για την καταχώριση ουσίας — Μείωση του τέλους στην περίπτωση πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων — Σφάλμα στη δήλωση σχετικά με το μέγεθος της επιχείρησης — Σύσταση 2003/361/ΕΚ — Απόφαση με την οποία επιβάλλεται διοικητική επιβάρυνση — Καθορισμός του μεγέθους της επιχείρησης — Εξουσίες του ΕΟΧΠ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2016/C 402/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Marchi Industriale SpA (Φλωρεντία, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Baldassarri και F. Donati, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, J.-P. Trnka και E. Maurage, στη συνέχεια M. Heikkilä, E. Bigi, J.-P. Trnka και E. Maurage, επικουρούμενοι από τον C. Garcia Molyneux, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως SME(2013) 3747 του ΕΟΧΠ, της 19ης Σεπτεμβρίου 2013, με την οποία διαπιστώθηκε ότι η προσφεύγουσα δεν πληροί τις προϋποθέσεις για τη μείωση του τέλους που προβλέπεται για τις μεσαίες επιχειρήσεις και με την οποία της επιβλήθηκε διοικητική επιβάρυνση και, αφετέρου, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση των τιμολογίων που εξέδωσε ο ΕΟΧΠ κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως SME (2013) 3747.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Marchi Industriale SpA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 24 της 25.1.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2016 — ENAC κατά INEA

(Υπόθεση T-695/13) (¹)

(Χρηματοδοτική συνδρομή — Έργα υποδομών κοινού ενδιαφέροντος στους τομείς των διευρωπαϊκών δικτύων μεταφορών και ενέργειας — Εκπόνηση μελέτης για την διατροφική ανάπτυξη του αεροδρομίου Bergamo-Orio al Serio — Καθορισμός του τελικού ποσού της χρηματοδοτικής συνδρομής — Μη επιλέξιμες δαπάνες — Πλάνη περί το δίκαιο — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2016/C 402/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ente nazionale per l'aviazione civile (ENAC) (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: G. Palmieri και P. Garofoli, avvocati dello Stato)

Καθού: Εκτελεστικός Οργανισμός Διευρωπαϊκών Δικτύων Μεταφορών (εκπρόσωποι: I. Ramallo, D. Silhol και Z. Szilvássy, επικουρούμενοι από τους M. Merola, M. C. Santacroce και L. Armati, δικηγόρους)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Muscardini, G. Greco και G. Carullo, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση των εγγράφων της 18ης Μαρτίου και της 23ης Οκτωβρίου 2013 του Εκτελεστικού Οργανισμού Διευρωπαϊκών Δικτύων Μεταφορών (TEN-T EA), νυν INEA, σχετικά με ορισμένες δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της εκπονήσεως μελέτης περί του εφικτού όσον αφορά τον διατροφικό χαρακτήρα του αεροδρομίου Bergamo-Orio al Serio (Ιταλία) κατόπιν της χρηματοδοτικής συνδρομής που χορήγησε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Ente nazionale per l'aviazione civile* (ENAC) στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 52 της 22.2.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — PT Musim Mas κατά Συμβουλίου (Υπόθεση T-80/14) (¹)

[Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Ινδονησίας — Οριστική είσπραξη προσωρινών δασμών αντνιτάμπινγκ — Οριστικοί δασμοί αντνιτάμπινγκ — Δικαιώματα άμυνας — Άρθρο 2, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Κανονική αξία — Κόστος παραγωγής]

(2016/C 402/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Ινδονησία) (εκπρόσωποι: J. García-Gallardo Gil-Fournier, A. Verdegay Mena, δικηγόροι, και C. Humpe, solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Boelaert, στη συνέχεια H. Marcos Fraile, επικουρούμενοι από τους R. Bierwagen και C. Hipp, δικηγόρους)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland, M. França και A. Stobiecka-Kuik) και European Biodiesel Board (EBB) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: O. Prost και M.-S. Dibling, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα τη μερική ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας (ΕΕ 2013, L 315, σ. 2).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τα άρθρα 1 και 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας, καθόσον αφορούν την PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas).

- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα δικαστικά έξοδα της PT Musim Mas.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το European Biodiesel Board (EBB) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 102 της 7.4.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Unitec Bio κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-111/14) ⁽¹⁾

[Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Αργεντινής — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Προσφυγή ακυρώσεως — Ζήτημα κατά πόσον η πράξη της Ένωσης αφορά άμεσα τον προσφεύγοντα — Ζήτημα κατά πόσον η πράξη της Ένωσης αφορά ατομικά τον προσφεύγοντα — Παραδεκτό — Άρθρο 2, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Κανονική αξία — Κόστος παραγωγής]

(2016/C 402/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Unitec Bio SA (Μπουένος Άιρες, Αργεντινή) (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis, R. Luff και G. Bathory, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Boelaert και B. Driessen, στη συνέχεια H. Marcos Fraile, επικουρούμενοι από τους R. Bierwagen και C. Hipp, δικηγόροι)

Παραμβαίνοντες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. França και A. Stobiecka-Kuik) και European Biodiesel Board (EBB) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: O. Prost και M.-S. Dibling, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας (ΕΕ 2013 L 315, σ. 2), καθόσον επιβάλλει δασμό αντιντάμπινγκ στην προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τα άρθρα 1 και 2 εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας στον βαθμό που αφορούν τη Unitec Bio SA.
- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Unitec Bio.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το European Biodiesel Board (EBB) φέρουν τα έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 112 της 14.4.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Molinos Río de la Plata κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υποθέσεις T-112/14 έως T-116/14 και T-119/14) ⁽¹⁾

[Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Αργεντινής — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Προσφυγή ακυρώσεως — Επαγγελματική ένωση — Ζήτημα αν η πράξη την αφορά άμεσα — Ζήτημα αν η πράξη την αφορά ατομικά — Παραδεκτό — Άρθρο 2, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Κανονική αξία — Κόστος παραγωγής]

(2016/C 402/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Molinos Río de la Plata SA (Μπουένος Άιρες, Αργεντινή) (υπόθεση T-112/14), Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A (Bahia Blanca, Αργεντινή) (υπόθεση T-113/14), Vicentin SAIC (Avellaneda, Αργεντινή) (υπόθεση T-114/14), Aceitera General Deheza SA (General Deheza, Αργεντινή) (υπόθεση T-115/14), Bunge Argentina SA (Μπουένος Άιρες) (T-116/14), Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) (Μπουένος Άιρες) (υπόθεση T-119/14) (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis, R. Luff και G. Bathory, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Boelaert και B. Driessen, στη συνέχεια H. Marcos Fraile, επικουρούμενοι από τους R. Bierwagen και C. Hipp, δικηγόρους)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. França και A. Stobiecka-Kuik) και European Biodiesel Board (EBB) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: O. Prost και M.-S. Dibling, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγές, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα, στην υπόθεση T-119/14, την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας (ΕΕ 2013, L 315, σ. 2), και, στις υποθέσεις T-112/14 έως T-116/14, την ακύρωση του ως άνω κανονισμού, καθόσον με αυτόν επιβάλλεται δασμός αντιντάμπινγκ στις προσφεύγουσες στις υποθέσεις αυτές.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις T-112/14, T-113/14, T-114/14, T-115/14, T-116/14 και T-119/14 προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 2) Ακυρώνει τα άρθρα 1 και 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας, καθόσον αφορούν τις Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SAFICI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA και Bunge Argentina SA.
- 3) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή στην υπόθεση T-119/14.
- 4) Στις υποθέσεις T-112/14 έως T-116/14, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Φέρει επίσης τα δικαστικά έξοδα της Molinos Río de la Plata στην υπόθεση T-112/14, της Oleaginosa Moreno Hermanos στην υπόθεση T-113/14, της Vicentin στην υπόθεση T-114/14, της Aceitera General Deheza στην υπόθεση T-115/14 και της Bunge Argentina στην υπόθεση T-116/14.
- 5) Στην υπόθεση T-119/14, η Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) και το Συμβούλιο φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.
- 6) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το European Biodiesel Board (EBB) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 112 της 14.4.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Cargill κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-117/14) ⁽¹⁾

[Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Αργεντινής — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Προσφυγή ακυρώσεως — Ζήτημα αν η πράξη αφορά άμεσα την προσφεύγουσα — Ζήτημα αν η πράξη αφορά ατομικά την προσφεύγουσα — Παραδεκτό — Άρθρο 2, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Κανονική αξία — Κόστος παραγωγής]

(2016/C 402/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cargill SACI (Μπουένος Άιρες, Αργεντινή) (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis, R. Luff και G. Bathory, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Boelaert και B. Driessen, στη συνέχεια H. Marcos Fraile, επικουρούμενοι από τους R. Bierwagen και C. Hipp, δικηγόρους)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. França και A. Stobiecka-Kuik) και European Biodiesel Board (EBB) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: O. Prost και M.-S. Dibling, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας (ΕΕ 2013, L 315, σ. 2), καθόσον με αυτόν επιβάλλεται δασμός αντιντάμπινγκ στην προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τα άρθρα 1 και 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας, καθόσον αφορούν την Cargill SACI.
- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Cargill.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το European Biodiesel Board (EBB) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 151 της 19.5.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — LDC Argentina κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-118/14) ⁽¹⁾

[Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Αργεντινής — Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ — Άρθρο 2, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Κανονική αξία — Κόστος παραγωγής]

(2016/C 402/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: LDC Argentina SA (Μπουένος Άιρες, Αργεντινή) (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis, R. Luff και G. Bathory, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Boelaert και B. Driessen, στη συνέχεια H. Marcos Fraile, επικουρούμενοι από τους R. Bierwagen και C. Hipp, δικηγόρους)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. França και A. Stobiecka-Kuik) και European Biodiesel Board (EBB) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: O. Prost και M.-S. Dibling, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας (ΕΕ 2013, L 315, σ. 2), καθόσον με αυτόν επιβάλλεται δασμός αντνιτάμπινγκ στην προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τα άρθρα 1 και 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας, καθόσον αφορούν την LDC Argentina SA.
- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα δικαστικά έξοδα της LDC Argentina.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το European Biodiesel Board (EBB) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 151 της 19.5.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — PT Ciliandra Perkasa κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-120/14) (¹)

[Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Ινδονησίας — Οριστικός δασμός αντνιτάμπινγκ — Άρθρο 2, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Κανονική αξία — Κόστος παραγωγής]

(2016/C 402/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PT Ciliandra Perkasa (Τζακάρτα, Ινδονησία) (εκπρόσωποι: F. Graafsma και J. Cornelis, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Boelaert, στη συνέχεια, H. Marcos Fraile, επικουρούμενες από τους R. Bierwagen και C. Hipp, δικηγόρους)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland, M. França και A. Stobiecka-Kuik), και European Biodiesel Board (EBB) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: O. Prost και M.-S. Dibling, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας (ΕΕ 2013, L 315, σ. 2), καθόσον επιβάλλει δασμό αντνιτάμπινγκ στην προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 1 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας, καθόσον αφορά την PT Ciliandra Perkasa.

- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα έξοδά του και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της PT Ciliandra Perkasa.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το European Biodiesel Board (EBB) φέρουν τα έξοδά τους.

(¹) EE C 112 της 14.4.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — PT Wilmar Bioenergi Indonesia και PT Wilmar Nabati Indonesia κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-139/14) (¹)

[Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Ινδονησίας — Οριστικοί δασμοί αντιντάμπινγκ — Άρθρο 2, παράγραφοι 3 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Κανονική αξία — Κόστος παραγωγής]

(2016/C 402/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Medan, Ινδονησία) και PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan) (εκπρόσωπος: P. Vander Schueren, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Boelaert, στη συνέχεια H. Marcos Fraile, επικουρούμενοι από τους R. Bierwagen και C. Hipp, δικηγόρους)

Παραμβαίνοντες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland, M. França και A. Stobiecka-Kuik) και European Biodiesel Board (EBB) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: O. Prost και M.-S. Dibling, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας (ΕΕ 2013, L 315, σ. 2), καθόσον αυτός αφορά τις προσφεύγουσες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τα άρθρα 1 και 2 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 1194/2013 του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές βιοντίζελ, καταγωγής Αργεντινής και Ινδονησίας, καθόσον αφορούν την PT Wilmar Bioenergi Indonesia και την PT Wilmar Nabati Indonesia.
- 2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα δικαστικά έξοδα της PT Wilmar Bioenergi Indonesia και της PT Wilmar Nabati Indonesia.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το European Biodiesel Board (EBB) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 151 της 19.5.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Klyuyev κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-340/14) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία — Δέσμευση κεφαλαίων — Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων επί των οποίων εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Εγγραφή του ονόματος του προσφεύγοντος — Δικαιώματα άμυνας — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Νομική βάση — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Μη τήρηση των κριτηρίων εγγραφής στον κατάλογο — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Δικαίωμα της ιδιοκτησίας — Δικαίωμα στη φήμη)

(2016/C 402/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Andriy Klyuyev (Ντονέτσκ, Ουκρανία) (εκπρόσωποι: B. Kennelly, J. Pobjoy, barristers, R. Gherson και T. Garner, solicitors)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: Á. de Elera-San Miguel Hurtado και J.-P. Hix)

Παραμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Gauci και T. Scharf)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με κύριο αίτημα να ακυρωθούν, αφενός, η απόφαση 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων εν όψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 66, σ. 26), και ο κανονισμός (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 66, σ. 1), και, αφετέρου, η απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/364 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119 (ΕΕ 2015, L 62, σ. 25), και ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/357 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, περί εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 (ΕΕ 2015, L 62, σ. 1), στο μέτρο που το όνομα του προσφεύγοντος καταχωρίστηκε ή διατηρήθηκε στον κατάλογο των προσώπων, οντοτήτων και φορέων επί των οποίων εφαρμόζονται τα οικεία περιοριστικά μέτρα, και με επικουρικό αίτημα να κηρυχθεί μη εφαρμοστέο στον προσφεύγοντα το άρθρο 1, παράγραφος 1, της απόφασης 2014/119, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/143 του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 2015 (ΕΕ 2015, L 24, σ. 16), καθώς και το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 208/2014, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/138 του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 2015 (ΕΕ 2015, L 24, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων εν όψει της κατάστασης στην Ουκρανία, και τον κανονισμό (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία, κατά την αρχική τους διατύπωση, στο μέτρο που το όνομα του Andriy Klyuyev καταχωρίστηκε στον κατάλογο των προσώπων, οντοτήτων και φορέων επί των οποίων εφαρμόζονται τα εν λόγω περιοριστικά μέτρα, τούτο δε μέχρι την έναρξη ισχύος της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/364 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119, και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/357 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, περί εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των εξόδων του, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο Α. Klyuyev, όσον αφορά το αίτημα ακύρωσης που υποβλήθηκε με το δικόγραφο της προσφυγής.
- 4) Ο Α. Klyuyev φέρει, πέραν των εξόδων του, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο, όσον αφορά το αίτημα ακύρωσης που υποβλήθηκε με το υπόμνημα προσαρμογής των αιτημάτων.
- 5) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 261 της 11.8.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Yanukovych κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-346/14) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία — Δέσμευση κεφαλαίων — Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων επί των οποίων εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Εγγραφή του ονόματος του προσφεύγοντος — Δικαιώματα άμυνας — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Νομική βάση — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Κατάχρηση εξουσίας — Μη τήρηση των κριτηρίων εγγραφής στον κατάλογο — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Δικαίωμα της ιδιοκτησίας)

(2016/C 402/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Viktor Fedorovych Yanukovych (Κίεβο, Ουκρανία) (εκπρόσωποι: T. Beazley, P. Saini, S. Fatima, QC, H. Mussa, J. Hage, K. Howard, barristers, και C. Kennedy, solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς E. Finnegan και J.-P. Hix, στη συνέχεια J.-P. Hix και P. Mahnič Bruni)

Παραμβαίνοντες υπέρ του καθού: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna) και Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Bartelt και D. Gauci)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση, πρώτον, της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων εν όψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 66, σ. 26), και του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 66, σ. 1), δεύτερον, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/143 του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119 (ΕΕ 2015, L 24, σ. 16), και του κανονισμού (ΕΕ) 2015/138 του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 (ΕΕ 2015, L 24, σ. 1), και, τρίτον, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/364 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119 (ΕΕ 2015, L 62, σ. 25), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/357 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, περί εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 (ΕΕ 2015, L 62, σ. 1), στο μέτρο που το όνομα του προσφεύγοντος καταχωρίστηκε ή διατηρήθηκε στον κατάλογο των προσώπων, οντοτήτων και φορέων επί των οποίων εφαρμόζονται τα οικεία περιοριστικά μέτρα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων εν όψει της κατάστασης στην Ουκρανία, και τον κανονισμό (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία, κατά την αρχική τους διατύπωση, στο μέτρο που το όνομα του Viktor Fedorovych Yanukovych καταχωρίστηκε στον κατάλογο των προσώπων, οντοτήτων και φορέων επί των οποίων εφαρμόζονται τα εν λόγω περιοριστικά μέτρα, τούτο δε μέχρι την έναρξη ισχύος της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/364 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119 και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/357 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, περί εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των εξόδων του, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο V. F. Yanukovych, όσον αφορά το αίτημα ακύρωσης που υποβλήθηκε με το δικόγραφο της προσφυγής.
- 4) Ο V. F. Yanukovych φέρει, πέραν των εξόδων του, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο, όσον αφορά το αίτημα ακύρωσης που υποβλήθηκε με το υπόμνημα προσαρμογής των αιτημάτων.
- 5) Η Δημοκρατία της Πολωνίας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 253 της 4.8.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Yanukovych κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-348/14) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στην Ουκρανία — Δέσμευση κεφαλαίων — Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων επί των οποίων εφαρμόζεται η δέσμευση κεφαλαίων και οικονομικών πόρων — Εγγραφή του ονόματος του προσφεύγοντος — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Νομική βάση — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Κατάχρηση εξουσίας — Μη τήρηση των κριτηρίων εγγραφής στον κατάλογο — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Δικαίωμα της ιδιοκτησίας)

(2016/C 402/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Ντονέτσκ, Ουκρανία) (εκπρόσωποι: T. Beazley, P. Saini, S. Fatima, QC, J. Hage, K. Howard, barristers, και C. Kennedy, solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: αρχικώς E. Finnegan και J.-P. Hix, στη συνέχεια J.-P. Hix και P. Mahnič Bruni)

Παραβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Gauci και S. Bartelt)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση, πρώτον, της απόφασης 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων εν όψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 66, σ. 26), και του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία (ΕΕ 2014, L 66, σ. 1), όπως τροποποιήθηκαν, αντιστοίχως, με την εκτελεστική απόφαση 2014/216/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2014, για την εφαρμογή της απόφασης 2014/119 (ΕΕ 2014, L 111, σ. 91) και με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 381/2014 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού 208/2014 (ΕΕ 2014, L 111, σ. 33), δεύτερον, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/143 του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119 (ΕΕ 2015, L 24, σ. 16), και του κανονισμού (ΕΕ) 2015/138 του Συμβουλίου, της 29ης Ιανουαρίου 2015, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 (ΕΕ 2015, L 24, σ. 1), και, τρίτον, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/364 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119 (ΕΕ 2015, L 62, σ. 25), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/357 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, περί εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014 (ΕΕ 2015, L 62, σ. 1), στο μέτρο που το όνομα του προσφεύγοντος καταχωρίστηκε ή διατηρήθηκε στον κατάλογο των προσώπων, οντοτήτων και φορέων επί των οποίων εφαρμόζονται τα οικεία περιοριστικά μέτρα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2014/119/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων εν όψει της κατάστασης στην Ουκρανία, και τον κανονισμό (ΕΕ) 208/2014 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2014, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά ορισμένων προσώπων, οντοτήτων και φορέων ενόψει της κατάστασης στην Ουκρανία, όπως τροποποιήθηκαν, αντιστοίχως, με την εκτελεστική απόφαση 2014/216/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2014, για την εφαρμογή της απόφασης 2014/119, και με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 381/2014 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2014, για την εφαρμογή του κανονισμού 208/2014, στο μέτρο που το όνομα του Oleksandr Viktorovych Yanukovych καταχωρίστηκε στον κατάλογο των προσώπων, οντοτήτων και φορέων επί των οποίων εφαρμόζονται τα εν λόγω περιοριστικά μέτρα, τούτο δε μέχρι την έναρξη ισχύος της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/364 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/119 και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/357 του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 2015, περί εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 208/2014.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των εξόδων του, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο O. V. Yanukovych, όσον αφορά το αίτημα ακύρωσης που υποβλήθηκε με το δικόγραφο της προσφυγής.
- 4) Ο O. V. Yanukovych φέρει, πέραν των εξόδων του, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο, όσον αφορά το αίτημα ακύρωσης που υποβλήθηκε με το υπόμνημα προσαρμογής των αιτημάτων.
- 5) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 253 της 4.8.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — FIH Holding και FIH Erhvervsbank κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-386/14) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Τραπεζικός τομέας — Ενίσχυση που χορηγήθηκε στη δανική τράπεζα FIH, με τη μορφή μεταβιβάσεως των απομειωμένων περιουσιακών στοιχείων της τράπεζας προς μια νέα θυγατρική και εν συνεχεία αγοράς αυτών από τον δανικό οργανισμό για τη διασφάλιση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας — Κρατικές ενισχύσεις υπέρ των τραπεζών σε περίοδο κρίσης — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά — Έννοια της ενισχύσεως — Κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή — Κριτήριο του ιδιώτη πιστωτή — Υπολογισμός του ύψους της ενισχύσεως — Υποχρέωση αιτιολόγησεως)

(2016/C 402/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: FIH Holding A/S (Κοπεγχάγη, Δανία) και FIH Erhvervsbank A/S (Κοπεγχάγη) (εκπρόσωπος: O. Koktvedgaard, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn και P.-J. Loewenthal)

Αντικείμενο

Αίτηση που ασκήθηκε δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως 2014/884/ΕΕ της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2014, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις SA.34445 (12/C) τις οποίες χορήγησε η Δανία για τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων από την FIH στην FSC (ΕΕ 2014, L 357, σ. 89).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2014/884/ΕΕ της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2014, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις SA.34445 (12/C) τις οποίες χορήγησε η Δανία για τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων από την FIH στην FSC.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 253 της 4.8.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — European Dynamics Luxembourg και Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά ΕΙΤ

(Υπόθεση T-481/14) ⁽¹⁾

(Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών — Παροχή υπηρεσιών σχετικών με την ανάπτυξη πλατφόρμας για τη διαχείριση πληροφοριών και γνώσεων — Υπηρεσίες ανάπτυξης λογισμικού και εξασφάλισης της συνεχούς διαθεσιμότητας και της αποτελεσματικότητας των υπηρεσιών πληροφορικής — Άρνηση κατάταξης της προσφοράς διαγωνιζόμενου στην πρώτη θέση — Κριτήρια επιλογής — Κριτήρια ανάθεσης — Υποχρέωση αιτιολόγησης — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Πρόσβαση στα έγγραφα — Εξωσυμβατική ευθύνη)

(2016/C 402/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Λουξεμβούργο) και Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: αρχικώς Ε. Σιούτη και Μ. Σφύρη, στη συνέχεια Μ. Σφύρη και Α. Λυμπεροπούλου, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενοι: Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Καινοτομίας και Τεχνολογίας (εκπρόσωποι: αρχικώς Μ. Kern, Β. Györi-Hartwig και Ρ. Juanes Burgos, στη συνέχεια Β. Györi-Hartwig και Ρ. Juanes Burgos, επικουρούμενοι από τους Ρ. Wytinck και Β. Hoorelbeke, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση, μεταξύ άλλων, της απόφασης του ΕΙΤ, της 14ης Απριλίου 2014, με την οποία η προσφορά που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες στο πλαίσιο διαδικασίας για την υποβολή προσφορών σχετικά με υπηρεσίες πληροφορικής και συναφείς υπηρεσίες κατετάγη στη δεύτερη θέση, καθώς και της επιστολής του ΕΙΤ, της 25ης Απριλίου 2014, με την οποία το εν λόγω Ινστιτούτο αρνήθηκε να ανακοινώσει τα ονόματα της επιτροπής αξιολόγησης και, αφετέρου, αίτημα βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ για την αποκατάσταση της ζημίας που οι προσφεύγουσες-ενάγουσες υποστηρίζουν ότι υπέστησαν.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την *European Dynamics Luxembourg SA* και την Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 351 της 6.10.2014.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — *European Dynamics Luxembourg* και
Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-698/14) (¹)

**[Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Διαδικασία διαγωνισμού — Παροχή εξωτερικών υπηρεσιών για
ανάπτυξη, μελέτες και υποστήριξη πληροφοριακών συστημάτων (ESP DESIS III) — Κατάταξη
προσφέροντος στο πλαίσιο διαδικασίας με σύστημα προτεραιότητας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως —
Ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές — Αρχή του ελεύθερου ανταγωνισμού — Εξωσυμβατική ευθύνη]**

(2016/C 402/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: *European Dynamics Luxembourg SA* (Ettelbrück, Λουξεμβούργο) και Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: αρχικώς Β. Χριστιανό, Ι. Αμπαζή και Μ. Σφυρή, στη συνέχεια Μ. Σφυρή, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένης: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Delaude και S. Lejeune, επικουρούμενες αρχικώς από την Ε. Πετρίτση, την Ε. Ρούσσου και τον Κ. Αδαμαντόπουλο, στη συνέχεια Ε. Ρούσσου και Κ. Αδαμαντόπουλο, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αφενός, αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής να κατατάξει στην τέταρτη και τρίτη θέση κατά το σύστημα της προτεραιότητας τις προσφορές που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες για τα τμήματα υπ' αριθ. 1 και 3 του διαγωνισμού DIGIT/R2/PO/2013/029 — ESP DESIS III με αντικείμενο την «παροχή εξωτερικών υπηρεσιών για ανάπτυξη, μελέτες και υποστήριξη πληροφοριακών συστημάτων» (ΕΕ 2013/S 19-0380314) και να απορρίψει την προσφορά τους για το τμήμα υπ' αριθ. 2 του εν λόγω διαγωνισμού και, αφετέρου, αίτημα βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ για την αποκατάσταση της ζημίας που φέρονται να υπέστησαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τη *European Dynamics Luxembourg SA* και την Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 448 της 15.12.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Herbert Smith Freehills κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-710/14) ⁽¹⁾

[Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα σχετικά με τις συζητήσεις που προηγήθηκαν της εκδόσεως της οδηγίας για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων — Άρνηση προσβάσεως — Εξαίρεση σχετική με την προστασία των νομικών συμβουλών — Δικαιώματα άμυνας — Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον]

(2016/C 402/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Herbert Smith Freehills LLP (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: P. Wytinck, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: E. Rebasti, M. Veiga και J. Herrmann)

Παραμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Van Nuffel, J. Baquero Cruz και F. Clotuche-Duvieusart)

Αντικείμενο

Αίτημα στηριζόμενο στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ προς ακύρωση της αποφάσεως 18/c/01/14 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, με την οποία αυτό αρνήθηκε την πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα που συνδέονται με την έκδοση της οδηγίας 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 127, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Herbert Smith Freehills LLP φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και εκείνα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 409 της 17.11.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Philip Morris κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-800/14) ⁽¹⁾

[Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα που συντάχθηκαν στο πλαίσιο προπαρασκευαστικών εργασιών για την έκδοση της οδηγίας για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παραγωγή, την παρουσίαση και την πώληση των προϊόντων καπνού — Άρνηση προσβάσεως — Εξαίρεση που αφορά την προστασία της παροχής νομικών γνωμοδοτήσεων — Εξαίρεση που αφορά την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων — Δικαιώματα άμυνας — Υπέρτερο δημόσιο συμφέρον]

(2016/C 402/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Philip Morris Ltd (Richmond, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: K. Nordlander και M. Abenhaim, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz και F. Clotuche-Duvieusart)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως Ares(2014) 3388066 της Επιτροπής, της 29ης Σεπτεμβρίου 2014, στο μέτρο που η Επιτροπή αρνείται στην προσφεύγουσα πλήρη πρόσβαση στα έγγραφα που έχει ζητήσει, με την εξαίρεση των προσωπικών δεδομένων που έχουν απαλειφθεί.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Philip Morris Ltd στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 56 της 16.2.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2016 — PAN Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-51/15) (¹)

[Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 — Έγγραφα σχετικά με τους ενδοκρινικούς διαταράκτες — Μερική απόρριψη της αιτήσεως προσβάσεως — Εξαίρεση που αφορά την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων — Άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001]

(2016/C 402/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: B. Kloostra, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Buchet, P. Mihaylova και J. Tomkin)

Παραεμβαίνουν υπέρ της προσφεύγουσας: Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson και L. Swedenborg)

Αντικείμενο

Προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 24ης Νοεμβρίου 2014, με στοιχεία Ares (2014) 3900631, καθόσον με αυτήν απορρίπτεται η αίτηση προσβάσεως σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με τους ενδοκρινικούς διαταράκτες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 24ης Νοεμβρίου 2014, με στοιχεία Ares (2014) 3900631, καθόσον με αυτήν απορρίπτεται η αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα υπό τους αριθμούς 9, 13, 14, 15, 16, 17, 17a, 20, 22, 24, 25, 29, 30, 31, 37, 38, 39, 41, 42 και 43 με επίκληση του άρθρου 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα της Pesticide Action Network Europe (PAN Europe).
- 4) Το Βασίλειο της Σουηδίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 118 της 13.4.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — AEDEC κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-91/15) ⁽¹⁾

(Έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη — Πρόγραμμα-πλαίσιο για την έρευνα και την καινοτομία «Ορίζων 2020» — Προσκλήσεις υποβολής προτάσεων στο πλαίσιο των προγραμμάτων εργασίας 2014-2015 — Απόφαση της Επιτροπής κηρύττουσα μη επιλέξιμη την υποβληθείσα από την προσφεύγουσα πρόταση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Αναλογικότητα — Διαφάνεια — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2016/C 402/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Asociación Española para el Desarrollo de la Epidemiología Clínica (AEDEC) (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: R. López López, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. Ruiz García και M. Siekierzyńska)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως της 4ης Σεπτεμβρίου 2014 με την οποία η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση χρηματοδοτήσεως την οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα επ' ονόματι της κοινοπραξίας Latin Plan.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Asociación Española para el Desarrollo de la Epidemiología Clínica (AEDEC) στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 127 της 20.4.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — Arrom Conseil κατά EUIPO — Nina Ricci (Roméo has a Gun by Romano Ricci)

(Υπόθεση T-359/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Roméo has a Gun by Romano Ricci — Προγενέστερα λεκτικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης NINA RICCI και RICCI — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων — Προσβολή της φήμης — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009]

(2016/C 402/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Arrom Conseil (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: C. Herissay Ducamp και J. Blanchard, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: H. Kunz)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Nina Ricci SARL (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωπος: E. Armijo Chánarri, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Απριλίου 2015 (υπόθεση R 1021/2014-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Nina Ricci και Arrom Conseil.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η *Arron Conseil* φέρει τα δικαστικά της έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και της *Nina Ricci SARL*.

(¹) EE C 294 της 7.9.2015.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2016 — Alsharghawi κατά Συμβουλίου
(Υπόθεση T-485/15) (¹)**

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη — Δέσμευση κεφαλαίων — Κατάλογος των προσώπων που υπόκεινται σε περιορισμούς όσον αφορά την είσοδο στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη διέλευση μέσω αυτού — Τέως διευθυντής του πολιτικού γραφείου του Μουαμμάρ Καντάφι — Επιλογή νομικής βάσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Τεκμήριο αθωότητας — Αναλογικότητα — Ελευθερία μετακινήσεως — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Υποχρέωση δικαιολογήσεως του μέτρου)

(2016/C 402/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Bashir Saleh Bashir Alsharghawi (Γιοχάνεσμπουργκ, Νότια Αφρική) (εκπρόσωπος: É. Moutet, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Vitro και V. Piessevaux)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την μερική ακύρωση, πρώτον, της αποφάσεως 2015/1333/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2015, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη και την κατάργηση της απόφασης 2011/137/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2015, L 206, σ. 34), και, δεύτερον, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/1323 του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2015, για την εφαρμογή του άρθρου 16, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 204/2011 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη (ΕΕ 2015, L 206, σ. 4).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο *Bashir Saleh Bashir Alsharghawi* φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) EE C 337 της 12.10.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2016 — Excalibur City κατά EUIPO — Ferrero (MERLIN'S KINDERWELT)

(Υπόθεση T-565/15) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MERLIN'S KINDERWELT — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα KINDER — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται ομοιότητα των σημείων — Δεν συντρέχει κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 402/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Excalibur City s.r.o. (Ζνοjμο, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: E. Engin-Deniz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Simandlova και A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Ferrero SpA (Alba, Ιταλία) (εκπρόσωποι: L. Ghedina και F. Jacobacci, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 9ης Ιουλίου 2015 (υπόθεση R 1538/2014-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Ferrero και Excalibur City.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 9ης Ιουλίου 2015 (υπόθεση R 1538/2014-1).
- 2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, τα έξοδα της Excalibur City s.r.o.
- 3) Η Ferrero SpA φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 398 της 30.11.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2016 — Excalibur City κατά EUIPO — Ferrero (MERLIN'S KINDERWELT)

(Υπόθεση T-566/15) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MERLIN'S KINDERWELT — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα KINDER — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Δεν υφίσταται ομοιότητα των σημείων — Δεν συντρέχει κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 402/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Excalibur City s.r.o. (Ζνοjμο, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: E. Engin-Deniz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Simandlova και A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Ferrero SpA (Alba, Ιταλία) (εκπρόσωποι: L. Ghedina και F. Jacobacci, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Ιουλίου 2015 (υπόθεση R 1617/2014-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Ferrero και Excalibur City.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Μεταρρυθμίζει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 16ης Ιουλίου 2015 (υπόθεση R 1617/2014-1) και κρίνει βάσιμη την προσφυγή που άσκησε ενώπιον του τμήματος προσφυγών η Excalibur City s.r.o., με αποτέλεσμα να πρέπει να απορριφθεί η ανακοπή.

2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, τα έξοδα της Excalibur City.

3) Η Ferrero SpA φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 398 της 30.11.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 — JT International κατά EUIPO — Habanos (PUSH)

(Υπόθεση T-633/15) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης PUSH — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά και εικονιστικά σήματα PUNCH, καθώς και αντίστοιχα σήματα Μπενελούξ — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ταυτότητα των προϊόντων — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2016/C 402/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: JT International SA (Γενεύη, Ελβετία) (εκπρόσωποι: S. Malynicz, QC, K. E. Gilbert και J. Gilbert, solicitors)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (εκπρόσωπος: S. Bonne)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Corporación Habanos, SA (Αβάνα, Κούβα) (εκπρόσωπος: M. Escudero Pérez, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 10ης Αυγούστου 2015 (υπόθεση R 3046/2014-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Corporación Habanos και JT International.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη JT International SA στα δικαστικά της έξοδα, καθώς και σε εκείνα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και η Corporación Habanos, SA.

(¹) EE C 27 της 25.1.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2016 — EDF Luminus κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-384/15) (¹)

[Ρήτρα διατησίας — Σύμβαση παροχής ηλεκτρικής ενέργειας CNT(2009) αριθ. 137 — Καταβολή από το Κοινοβούλιο της περιφερειακής εισφοράς την οποία κατέβαλε η ενάγουσα στην Περιφέρεια Βρυξελλών-Πρωτεύουσας και η οποία υπολογίζεται βάσει της ισχύος που τίθεται στη διάθεση του Κοινοβουλίου — Έλλειψη συμβατικής υποχρεώσεως — Έλλειψη υποχρεώσεως απορρέουσας από τις διατάξεις του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου]

(2016/C 402/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: EDF Luminus (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: D. Verhoeven και O. Vanden Berghe, δικηγόροι)

Εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: L. Darie και P. Biström)

Παραμβαίνουσα υπέρ του εναγομένου: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Clotuche-Duvieusart και I. Martínez del Peral)

Αντικείμενο

Αγωγή βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ με αίτημα να υποχρεωθεί το Κοινοβούλιο να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 439 672,95 ευρώ πλέον τόκων, το οποίο αντιστοιχεί στο ποσό της περιφερειακής εισφοράς που κατέβαλε η ενάγουσα στην Περιφέρεια Βρυξελών-Πρωτεύουσας και το οποίο υπολογίζεται βάσει της ισχύος που τίθεται στη διάθεση του Κοινοβουλίου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Απορρίπτει τα αναγνωριστικά αιτήματα που υπέβαλε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.
- 3) Η EDF Luminus φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Κοινοβούλιο.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 337 της 12.10.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Αυγούστου 2016 — Fontem Holdings 4 κατά EUIPO (BLU ECIGS)

(Υπόθεση T-511/15) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ανάκληση της αιτήσεως καταχωρίσεως — Κατάργηση της δίκης)

(2016/C 402/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fontem Holdings 4 BV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Poulter, στη συνέχεια A. Dykes και D. Stone, solicitors)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: H. O'Neill)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Ιουνίου 2015 (υπόθεση R 2697/2014-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Η Fontem Holdings 4 BV φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

(¹) EE C 363 της 3.11.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2016 — Terna κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-544/15) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Έργα κοινού ενδιαφέροντος της Ένωσης — Χρηματοδοτική συνδρομή της Ένωσης σε δύο έργα στον τομέα διευρωπαϊκών δικτύων ενέργειας — Μείωση του ποσού της αρχικώς χορηγηθείσας χρηματοδοτικής συνδρομής κατόπιν οικονομικού ελέγχου — Προπαρασκευαστική πράξη — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Απαράδεκτο)

(2016/C 402/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Terna — Rete elettrica nazionale SpA (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Police, L. Di Via, F. Covone και D. Carria, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet, L. Di Paolo και A. Tokár)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως που περιέχεται στην από 6 Ιουλίου 2015 επιστολή της Επιτροπής, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής που χορηγήθηκε αρχικώς στο πλαίσιο δύο έργων (έργα 2009-E255/09-ENER/09/TEN-E-S12.564583 και 2007-E 221/07/2007-TREN/07TEN-E-S07.91403) στον τομέα των διευρωπαϊκών δικτύων ενέργειας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Terna — Rete elettrica nazionale SpA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 363 της 3.11.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 2016 — ΠΟΑ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-584/15) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Αίτηση καταχωρίσεως προστατευόμενης ονομασίας προελεύσεως («Χαλλούμι» ή «Hellim») — Απόφαση περί δημοσιεύσεως στην Επίσημη Εφημερίδα, σειρά C, αιτήσεως καταχωρίσεως προστατευόμενης ονομασίας κατ' εφαρμογήν του άρθρου 50, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012 — Προπαρασκευαστική πράξη — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Απαράδεκτο]

(2016/C 402/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Παγκύπριος Οργανισμός Αγελαδοτρόφων (ΠΟΑ) Δημόσια Λτδ (Λάτσια, Κύπρος) (εκπρόσωπος: N. Κορογιαννάκης, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Lewis και J. Guillem Carrau)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής να δημοσιεύσει στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, C 246, σ. 9) την αίτηση καταχωρίσεως υπ' αριθ. CY/PDO/0005/01243, την οποία υπέβαλε η Κυπριακή Δημοκρατία, στο μέτρο που έκρινε ότι η αίτηση αυτή πληρούσε τις προϋποθέσεις του κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων (ΕΕ 2012, L 343, σ. 1), όπως αναφέρονται στο άρθρο 50, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Ο Παγκύπριος Οργανισμός Αγελαδοτρόφων (ΠΟΑ) Δημόσια Λτδ φέρει τα δικαστικά του έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ EE C 406 της 7.12.2015.

Προσφυγή-αγωγή της 12ης Ιουνίου 2016 — Γάκη κατά Ευρωπόλ

(Υπόθεση T-366/16)

(2016/C 402/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Αναστασία-Σουλτάνα Γάκη (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωπος: G. Keisers, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Ευρωπόλ)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- [να εξεταστεί] ποιες είναι οι περιστάσεις της υποτιθέμενης πράξεως, την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα φέρεται να έχει τελέσει σύμφωνα με το περιεχόμενο του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως που εξέδωσε η Ελλάδα, και για την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα καταζητείται παρανόμως από το 2011 στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη συνδρομή της Ευρωπόλ. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα δικαιούται να λάβει αιτιολογημένη απάντηση·
- να απαγορευθεί η παράνομη και ψευδής καταχώριση στοιχείων εναντίον της στο σύστημα πληροφοριών της Ευρωπόλ από την Κοινή Εποπτική Αρχή της Ευρωπόλ (στο εξής: ΚΕΑ)·
- να υποχρεωθεί η ΚΕΑ, κατά την άσκηση του δικαιώματός της προσβάσεως και αναζήτησεως των καταχωρισμένων στο SIS II δεδομένων, να ελέγξει αν, βάσει του περιεχομένου του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως (στο εξής: ΕΕΣ), είναι επιτρεπτή η προβολή της ελευθερίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας·
- να ανατεθεί στην Ευρωπόλ να αποστείλει ερώτημα στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών περί του ποιος εισαγγελέας εφετών διέταξε, στις 23 Μαΐου 2016, τη διατήρηση σε ισχύ του ΕΕΣ και ως εκ τούτου την αυθαίρετη στέρηση της ελευθερίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας καθώς και ποιο εκ των δύο εθνικών ενταλμάτων συλλήψεως (το ΕΕΣ αποτελεί αντιγραφή αυτών των δύο ενταλμάτων) παράγει έννομα αποτελέσματα. Η Εισαγγελία Εφετών Αθηνών οφείλει επίσης να απαντήσει, πώς είναι δυνατόν στο περιεχόμενο του ΕΕΣ να αναφέρεται η διεύθυνση κατοικίας της προσφεύγουσας-ενάγουσας στη Γερμανία, ενώ αμφότερα τα εθνικά εντάλματα συλλήψεως (το ΕΕΣ αποτελεί αντιγραφή αυτών των δύο ενταλμάτων) να έχουν εκδοθεί εναντίον της προσφεύγουσας-ενάγουσας με την αιτιολογία ότι στην ελληνική δικαιοσύνη ήταν άγνωστη η διεύθυνση της προσφεύγουσας-ενάγουσας·
- να υποχρεωθεί η ΚΕΑ να απαντήσει αιτιολογημένα, σε ποιες ενέργειες προέβη η Ευρωπόλ αφότου έλαβε γνώση ότι στην Generalstaatsanwaltschaft Düsseldorf (Γενική Εισαγγελία του Ντίσελντορφ) έχει υποβληθεί έγκληση κατά του Έλληνα εισαγγελέα εφετών ο οποίος εξέδωσε το ΕΕΣ εναντίον της προσφεύγουσας-ενάγουσας·
- να της επιδικαστεί αποζημίωση ύψους τριών (3) εκατομμυρίων ευρώ.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 41 της αποφάσεως 2007/533/ΔΕΥ ⁽¹⁾ σε συνδυασμό με το άρθρο 30, παράγραφος 7, και τα άρθρα 31 και 52 της αποφάσεως (2009/371/ΔΕΥ) ⁽²⁾

2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνδυασμό με τα άρθρα 1, 9 και 23 της πράξεως 29/2009 της ΚΕΑ

- (¹) Απόφαση 2007/533/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2007, σχετικά με την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη χρήση του συστήματος πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) (ΕΕ 2007, L 205, σ. 63).
- (²) Απόφαση του Συμβουλίου, της 6ης Απριλίου 2009, για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Αστυνομικής Υπηρεσίας (Ευρωπόλ) (ΕΕ 2009, L 121, σ. 37).

Προσφυγή της 25ης Αυγούστου 2016 — Adama Agriculture και Adama France κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-476/16)

(2016/C 402/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Adama Agriculture BV (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) και Adama France (Sèvres, Γαλλία) (εκπρόσωποι: C. Mereu και M. Grunchard, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση (¹) και να κρίνει ότι i) η έγκριση της δραστικής ουσίας isoproturon (στο εξής: IPU) πρέπει να ανανεωθεί, ή, επικουρικώς, ii) να αναπέμψει την αξιολόγηση της ανανέωσης της εγκρίσεως της ουσίας IPU στην καθής και να αναστείλει οποιαδήποτε προβλεπόμενη στον κανονισμό 1107/2009 και στους εκτελεστικούς του κανονισμούς σχετική προθεσμία, προκειμένου να καταστεί δυνατή η εφαρμογή κατάλληλου χρονικού πλαισίου για την έκδοση νέας αποφάσεως σχετικά με την ανανέωση της εγκρίσεως της ουσίας IPU· και
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η καθής εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζοντας τα δικαιώματα και τις αρχές που εγγυάται η Ένωση. Οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται νομιμότητας επειδή παραβιάζει τη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το παράγωγο δικαίο της Ένωσης και προβάλλουν τους ακόλουθους πέντε λόγους ακυρώσεως:

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως: κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 8, 9 και 10 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η ουσία IPU απαγορεύθηκε λόγω i) του κινδύνου που απορρέει από την έκθεση της ουσίας σε μεταβολίτη στα υπόγεια ύδατα, ii) του κινδύνου για τα πτηνά, τα άγρια θηλαστικά και τους υδρόβιους οργανισμούς, καθώς και iii) της προταθείσας ταξινόμησεως της ουσίας IPU ως τοξικής ουσίας για την αναπαραγωγή κατηγορίας 2. Πάντως, όλες οι ανησυχίες στις οποίες βασίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση είναι από τυπικής και/ή ουσιαστικής απόψεως εσφαλμένες και δεν λαμβάνουν υπόψη πληροφοριακά στοιχεία που είχαν υποβάλει οι προσφεύγουσες.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση της διαδικασίας του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 (²) — υπέρβαση αρμοδιοτήτων: προτείνοντας την ταξινόμηση της ουσίας IPU ως τοξικής για την αναπαραγωγή και επικαλούμενη την εν λόγω πρόταση ως αιτιολογία για τη μη ανανέωση της εγκρίσεως της ουσίας IPU, η καθής παρέβη τόσο τον κανονισμό 1272/2008 όσο και τον κανονισμό (ΕΚ) 1107/2009 (³) σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, και επομένως ενήργησε καθ' υπέρβαση των αρμοδιοτήτων της.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται προσβολή του δικαιώματος άμυνας και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως: με τη συμπεριφορά του κράτους μέλους εισηγητή, της EFSA και της Επιτροπής, τόσο μεμονωμένα όσο και από κοινού, προσβλήθηκαν το δικαίωμα ακρόασεως και το δικαίωμα άμυνας των προσφευγουσών επειδή αυτές στερήθηκαν των δικαιωμάτων τους για δίκαιη δίκη και νομότυπη διαδικασία. Ειδικότερα, παρά επανειλημμένες προσπάθειες προδραστικής επικοινωνίας με το κράτος μέλος εισηγητή και την EFSA, οι προσφεύγουσες δεν έλαβαν έγκαιρη απάντηση. Επίσης, δεν ελήφθησαν υπόψη οι παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν από τις προσφεύγουσες.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων και της ίσης μεταχειρίσεως: ενώ η Επιτροπή επέλεξε αυστηρή προσέγγιση ως προς την ουσία IPU (στηριζόμενη σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως και σε διαδικαστικές πλημμέλειες), δεν έπραξε το ίδιο σε παρόμοιες καταστάσεις/προηγούμενες αποφάσεις σχετικά με ουσίες ως προς τις οποίες υπήρχαν παρόμοιες ανησυχίες, πράγμα το οποίο συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας: μη επιλέγοντας λιγότερο αυστηρά μέτρα με τα οποία θα είχαν επιτευχθεί οι ίδιοι στόχοι (π.χ. η έγκριση να εξαρτάται από όρους που πρέπει να αξιολογούνται σε επίπεδο κράτους μέλους ή από την υποβολή επιβεβαιωτικών πληροφοριών σε επίπεδο Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού 1107/2009), και αντιθέτως απαγορεύοντας την ουσία IPU, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.

- ⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/872 της Επιτροπής, της 1ης Ιουνίου 2016, για τη μη ανανέωση της έγκρισης της δραστικής ουσίας isoprotruron, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, και για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 540/2011 της Επιτροπής (ΕΕ 2016, L 145, σ. 7).
- ⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών 67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 (ΕΕ 2008, L 353, σ. 1).
- ⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2009, L 309, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 26ης Αυγούστου 2016 — Epsilon International κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-477/16)

(2016/C 402/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Epsilon International SA (Μαρούσι, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: D. Bogaert και A. Guillerme, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

1) Βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ:

- να αναγνωρίσει ότι τα ποσά που η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατέβαλε στην Epsilon δυνάμει των συμβάσεων επιχορηγήσεως BRISEIDE, i-SCOPE και SMART-ISLANDS συνιστούν επιλέξιμες δαπάνες και ότι η Epsilon δεν υπέπεσε σε σφάλματα συστηματικού χαρακτήρα κατά την εκτέλεση των εν λόγω συμβάσεων·
- να κρίνει ότι το αίτημα της Επιτροπής για επιστροφή των ποσών που κατέβαλε δυνάμει της συμβάσεως BRISEIDE είναι παντελώς αβάσιμο και να αναγνωρίσει ότι τα εν λόγω ποσά δεν πρέπει να επιστραφούν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή·
- να κρίνει ότι οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για αναστολή των πληρωμών σχετικά με τις συμβάσεις επιχορηγήσεως i-LOCATE, eENV-Plus, GeoSmartCity και c-SPACE είναι αβάσιμες·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποδώσει στην Epsilon τα ποσά που η τελευταία κατέβαλε για τη διενέργεια συμπληρωματικών οικονομικών ελέγχων για την αντίκρουση των εσφαλμένων πορισμάτων των εντεταλμένων από την Επιτροπή ελεγκτών και να επιδικάσει αποζημίωση για χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη η Epsilon, την οποία προσωρινώς αποτιμά *ex aequo et bono* στο ποσό των 10 000 ευρώ.

2) Βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 17ης Ιουνίου 2016 (αριθ. αναφοράς Ares (2016)2835215) για την καταχώριση της Epsilon στη βάση δεδομένων του Συστήματος Έγκαιρου Εντοπισμού και Αποκλεισμού (EDES).

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της βάσει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ αγωγής της, η Epsilon διατείνεται ότι τα πορίσματα στα οποία κατέληξαν οι ελεγκτές και υιοθέτησε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με τις δηλωθείσες δαπάνες προσωπικού για την εκτέλεση των έργων BRISEIDE, SMART-ISLANDS και i-SCOPE είναι εσφαλμένα. Συγκεκριμένα, η Epsilon υποστηρίζει ότι δεν διαπράχθηκαν παρατυπίες όσον αφορά το σύστημα καταγραφής του χρόνου, τον υπολογισμό των παραγωγικών ωρών και του ωρομισθίου, την έλλειψη τιμολογήσεως της εργασίας των ιδιοκτητών καθώς και το γεγονός ότι οι συμβάσεις που συνήφθησαν με τους εσωτερικούς συμβούλους δεν είχαν καταχωριστεί στην εφορία. Σε κάθε περίπτωση, τα όποια ήσσονος σημασίας σφάλματα όσον αφορά την εκτέλεση των εν λόγω συμβάσεων δεν μπορούν να θεωρηθούν ως σφάλμα συστηματικού χαρακτήρα.

Επιπλέον, η Epsilon αμφισβητεί τις αποφάσεις της Επιτροπής να αναστείλει τις πληρωμές για την εκτέλεση των χρηματοδοτούμενων από την Ένωση έργων i-LOCATE, eENV-Plus, GeoSmartCity και c-SPACE και υποστηρίζει ότι οι αποφάσεις αυτές δεν βρίσκουν έρεισμα στον νόμο.

Τέλος, η Epsilon ζητεί χρηματική αποζημίωση όσον αφορά την υλική ζημία και χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη εξαιτίας των αποφάσεων της Επιτροπής.

Προς στήριξη της βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ προσφυγής της, η Epsilon ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής περί καταχωρίσεως της Epsilon στη βάση δεδομένων του Συστήματος Έγκαιρου Εντοπισμού και Αποκλεισμού (EDES) λόγω του φερόμενου συστηματικού χαρακτήρα των σφαλμάτων που διαπράχθηκαν κατά την εκτέλεση των προαναφερθέντων έργων. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα θεωρεί ότι η εν λόγω απόφαση παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας και προσβάλλει τα δικαιώματα άμυνας.

Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2016 — Lidl Stiftung κατά EUIPO — Amedei (For you)

(Υπόθεση T-480/16)

(2016/C 402/59)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Γερμανία) (εκπρόσωποι: A. Berger, M. Wolter, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Amedei Srl (Pontedera, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «For you» — Υπ' αριθ. 12 267 571 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Απριλίου 2016 στην υπόθεση R 851/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να απορρίψει την υπ' αριθ. B 2 342 452 ανακοπή που ασκήθηκε κατά της υπ' αριθ. 12 267 571 αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος της Ένωσης·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα·
- να καταδικάσει την παρεμβαίνουσα στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 30ής Αυγούστου 2016 — The Logistical Approach κατά EUIPO — Idea Groupe (Idealogistic)**(Υπόθεση T-620/16)**

(2016/C 402/60)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Logistical Approach BV (Uden, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: R. Milchior, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Idea Groupe (Montoir de Bretagne, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Idealogistic» — Υπ' αριθ. 12 318 234 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Ιουνίου 2016 στην υπόθεση R 1435/2015-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- κυρίως, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- επικουρικώς, να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που εσφαλμένως επικύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών με την οποία απορρίφθηκε η καταχώριση του σήματος 012318234 για τις υπηρεσίες «παροχής συμβουλών στον τομέα της υλικοτεχνικής υποστηρίξεως, όσον αφορά, παραδείγματος χάριν, την επιλογή δρομολογίων, τις εγκαταστάσεις αποθηκεύσεως και την επιλογή μεταφορικών μέσων»·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 76 του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 2ας Σεπτεμβρίου 2016 — Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA)**(Υπόθεση T-625/16)**

(2016/C 402/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej sp. z o.o. (Grajewo, Πολωνία) (εκπρόσωπος: T. Dobrzyński, νομικός σύμβουλος [radca prawny])

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την υπ' αριθ. SME (2016) 2851 απόφαση του ECHA, της 23ης Ιουνίου 2016, με την οποία, αφενός, διαπιστώθηκε ότι η προσφεύγουσα δεν πληροί τους όρους για τη μείωση των τελών η οποία προβλέπεται για τις μεσαίες επιχειρήσεις και, αφετέρου, της επιβλήθηκε διοικητικό τέλος,
- να ακυρώσει το υπ' αριθ. 10058239 τιμολόγιο του ECHA, της 23ης Ιουνίου 2016, για ποσό συνιστάμενο στη διαφορά μεταξύ του τέλους που κατέβαλε η προσφεύγουσα και του τέλους που βαρύνει τις μεγάλες επιχειρήσεις, το οποίο εκδόθηκε βάσει της υπ' αριθ. SME (2016) 2851 απόφασης του ECHA,
- να ακυρώσει το υπ' αριθ. 10058238 τιμολόγιο του ECHA, της 23ης Ιουνίου 2016, με το οποίο καθορίζεται το ποσό του διοικητικού τέλους και το οποίο εκδόθηκε βάσει της υπ' αριθ. SME (2016) 2851 απόφασης του ECHA,
- να ακυρώσει την υπ' αριθ. απόφαση 14/2015 του διοικητικού συμβουλίου του ECHA, της 4ης Ιουνίου 2015, με αριθμό αναφοράς (MB/43/2014) ME (2016) 2851,
- να καταδικάσει τον καθού στα έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της δοτής αρμοδιότητας.

- Το ύψος του διοικητικού τέλους που προβλέπει η υπ' αριθ. MB/43/2014 απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του ECHA, βάσει της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση και τα τιμολόγια, είναι δυσανάλογο προς τη λειτουργία που πρέπει να επιτελεί ένα διοικητικό τέλος με αποτέλεσμα να εξομοιώνει το επίμαχο τέλος με κύρωση, πράγμα που προσκρούει προς την αρχή της δοτής αρμοδιότητας την οποία κατοχυρώνει το άρθρο 5 ΣΕΕ, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 11 του κανονισμού (ΕΚ) 340/2008 της Επιτροπής.

2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της χρηστής διοίκησης.

- Η προσφεύγουσα στήριξε τη δήλωσή της περί του μεγέθους της επιχείρησης σε πληροφορίες προερχόμενες μεταξύ άλλων από τον ECHA καθώς και σε εθνικές πληροφορίες. Το μέγεθος της επιχείρησης έπρεπε να καθοριστεί βάσει του νόμου της 2ας Ιουλίου 2004 περί ελεύθερης άσκησης της οικονομικής δραστηριότητας. Ο νόμος αυτός δεν χαρακτηρίζει την επιχείρηση με κριτήριο τη μετοχική δομή της. Ο ECHA δεν παρέσχε επαρκείς πληροφορίες σχετικά με τους κανόνες καταχώρισης, εν συνεχεία δε επέβαλε τα τέλη χωρίς δυνατότητα διόρθωσης του σφάλματος.

3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

- Δυνάμει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 340/2008 της Επιτροπής, τα διοικητικά τέλη πρέπει να ανταποκρίνονται στις πραγματικές δαπάνες του ελέγχου που διενεργείται από τον ECHA. Η προσφεύγουσα ζητεί να κριθεί απαράδεκτη η πρακτική του ECHA να επιβαρύνει τις επιχειρήσεις οι οποίες υπέβαλαν ανακριβείς δηλώσεις ως προς το μέγεθός τους με τα έξοδα των ελέγχων που διενεργήθηκαν σε όλες τις επιχειρήσεις.

4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης.

- Ο ECHA, στο μέτρο που επέβαλε τα διοικητικά τέλη και που καθόρισε το ύψος τους με κριτήριο το μέγεθος της επιχείρησης, παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχείρισης. Η παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης απορρέει από την επιβολή του ίδιου ακριβώς τέλους σε μία επιχείρηση η οποία χαρακτηρίζεται ως μεγάλη για τον μοναδικό λόγο ότι ένας δημόσιος οργανισμός κατέχει τμήμα του κεφαλαίου της και σε μία επιχείρηση η οποία πρέπει να χαρακτηριστεί ως μεγάλη λαμβανομένων υπόψη του ετήσιου κύκλου εργασιών της και του αριθμού του προσωπικού της.

5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από ακυρότητα των τιμολογίων που εκδόθηκαν βάσει της προσβαλλόμενης απόφασης

- Η ακύρωση της υπ' αριθ. SME (2016) 2851 απόφασης του ECHA πρέπει να συνεπιφέρει την ακύρωση των τιμολογίων στα οποία ο ECHA στηρίζει τη σχετική αξίωση καταβολής. Τα επιβληθέντα τέλη δεν οφείλονται για τον πρόσθετο λόγο ότι, κατά τον χρόνο έκδοσης της υπ' αριθ. SME (2016) 2851 απόφασης του ECHA και της έκδοσης των τιμολογίων, η προσφεύγουσα δεν είχε υποχρέωση καταχώρισης στο σύστημα REACH.

Προσφυγή της 1ης Σεπτεμβρίου 2016 — Shoe Branding Europe κατά EUIPO — adidas (Διάταξη με δύο παράλληλες λωρίδες επί του υποδήματος)

(Υπόθεση T-629/16)

(2016/C 402/62)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: J. Løje, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: adidas (Herzogenaurach, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Σήμα θέσεως (Διάταξη με δύο παράλληλες λωρίδες επί του υποδήματος) — Υπ' αριθ. 8 398 141 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Ιουνίου 2016 στην υπόθεση R 597/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009·
- Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών.

Προσφυγή της 5ης Σεπτεμβρίου 2016 — Dehtochema Bitumat κατά Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων

(Υπόθεση T-630/16)

(2016/C 402/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dehtochema Bitumat, s.r.o. (Bělá pod Bezdězem, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: P. Holý, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων της 7ης Ιουλίου 2016, σύμφωνα με την οποία η προσφεύγουσα πρέπει να εξακολουθήσει να θεωρείται ως μεγάλη επιχείρηση και συνεπεία της οποίας η προσφεύγουσα δεν δικαιούται να επωφεληθεί της μείωσης του τέλους, η οποία προβλέπεται για τις μεσαίες επιχειρήσεις, και να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως αυτής.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κατά την προσφεύγουσα, ο καθού, με την προαναφερθείσα απόφαση και με τις ενέργειές του, ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας και παραβίασε τις αρχές της νομιμότητας και της ασφάλειας δικαίου.

Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, κατά τον έλεγχο του κατά πόσον υφίσταται η ιδιότητα της μικρής ή της μεσαίας επιχειρήσεως (ΜΜΕ), ο καθού προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση ως προς το αν η επιχείρηση της προσφεύγουσας είναι ανεξάρτητη και εσφαλμένως περιέλαβε στον υπολογισμό του αριθμού των υπαλλήλων και του ποσού του ετήσιου κύκλου εργασιών της επιχειρήσεως της προσφεύγουσας και επιχειρήσεις που φέρονται ως συνδεδεμένες επιχειρήσεις ή ως επιχειρήσεις-εταίροι, οι οποίες δεν είναι επιχειρήσεις συνδεδεμένες με την επιχείρηση της προσφεύγουσας ούτε αποτελούν επιχειρήσεις-εταίρους της επιχειρήσεως της προσφεύγουσας κατά τον κανονισμό (ΕΚ) 340/2008 της Επιτροπής ή κατά τη σύσταση 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής.

Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η δήλωσή της όσον αφορά τον εσφαλμένο χαρακτήρα του μεγέθους της επιχειρήσεως, δήλωση στην οποία προέβη κατόπιν αιτήματος του καθού που διατυπώθηκε στις 2 Ιουνίου 2016, έλαβε χώρα, κατ' ουσίαν, στο πλαίσιο της εκ μέρους της προσφεύγουσας επιδείξεως εμπιστοσύνης στην εκτίμηση του καθού και στο πλαίσιο υποσχέσεως περί του ότι επρόκειτο να υπάρξει μείωση του τέλους.

Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι είχε ανασταλεί η ισχύς της καταχωρίσεως, την οποία η ίδια κατείχε, και ότι αυτή είχε ενημερώσει ρητώς τον καθού ότι δεν παρήγε, πλέον, τα σχετικά προϊόντα (ουσίες που υπόκεινται σε καταχώριση) από το 2011.

Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι από το άρθρο 13, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 340/2008 της Επιτροπής προκύπτει ότι το δικαίωμα για μείωση του τέλους καταχωρίσεως δημιουργείται στην περίπτωση κατά την οποία είναι δυνατό να αποδειχθεί το ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δικαιούται να επωφεληθεί μειώσεως αυτού του είδους και ότι, επομένως, είναι ενδεδειγμένο, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται ο καθού, να επιτραπεί στην προσφεύγουσα να αποδείξει ότι δικαιούται να επωφεληθεί της εν λόγω μείωσης.

Προσφυγή της 9ης Σεπτεμβρίου 2016 — ClientEarth κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-644/16)

(2016/C 402/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ClientEarth (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: O. Brouwer, δικηγόρος, και N. Frey, solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής με την οποία δεν επετράπη στην προσφεύγουσα η πρόσβαση στα έγγραφα που αφορούσε η αίτησή της δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽¹⁾, και η οποία απόφαση κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα την 1η Ιουλίου 2016 με το έγγραφο με αριθμό αναφοράς C(2016) 4286 τελικό·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, βάσει του άρθρου 87 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, περιλαμβανομένων των εξόδων τυχόν παρεμβαίνοντων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως που έχουν ως αποτέλεσμα εσφαλμένη εφαρμογή της εξαιρέσεως των διεθνών σχέσεων (άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001) και έλλειψη αιτιολογίας:

— Η Επιτροπή δεν απέδειξε τη δυνατότητα εφαρμογής της εξαιρέσεως των διεθνών σχέσεων. Η Επιτροπή δεν έδειξε ιδίως πώς η γνωστοποίηση εγγράφων αμιγώς νομικού χαρακτήρα που περιέχουν προβληματισμούς σχετικά με το δίκαιο της Ένωσης δύναται αυτή καθ' εαυτή να αποκαλύψει στρατηγικούς στόχους που επιδιώκονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση κατά τη διάρκεια διαπραγματεύσεων ή αποδυναμώνει τη διαπραγματευτική θέση της Επιτροπής. Η Επιτροπή δεσμεύεται από το κράτους δικαίου και δεν μπορεί να διαπραγματευθεί διεθνείς συμφωνίες που παραβιάζουν το δίκαιο της Ένωσης. Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω ότι δεν δύναται να γίνεται επίκληση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1049/2001 (και των λοιπών εξαιρέσεων) «in perpetuum», δηλαδή όσο η Επιτροπή διεξάγει οπουδήποτε διαπραγματεύσεις σχετικά με άλλες διεθνείς συμφωνίες. Επίσης, η Επιτροπή δεν παρέθεσε αιτιολογία ως προς το πώς η γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων θα μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά το δημόσιο συμφέρον όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως που έχουν ως αποτέλεσμα εσφαλμένη εφαρμογή της εξαιρέσεως της προστασίας της παροχής νομικών συμβουλών (άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001) και έλλειψη αιτιολογίας:

— Η Επιτροπή δεν παρέθεσε αιτιολογία ως προς το αν συντρέχει ευλόγως προβλέψιμος και όχι καθαρά υποθετικός κίνδυνος ότι η γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων θα έθιγε το συμφέρον της να λαμβάνει ειλικρινείς, αντικειμενικές και πλήρεις νομικές συμβουλές.

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως που έχουν ως αποτέλεσμα εσφαλμένη εφαρμογή της εξαιρέσεως της προστασίας της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων (άρθρο 4, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001) και έλλειψη αιτιολογίας:

— Η Επιτροπή δεν εξήγησε πώς η πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα θα μπορούσε να θίξει συγκεκριμένα και ουσιαστικά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλονται πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως που έχουν ως αποτέλεσμα εσφαλμένη εφαρμογή του κριτηρίου του υπερισχύοντος δημοσίου συμφέροντος και έλλειψη αιτιολογίας:

— Υπάρχει υπερισχόν δημοσιο συμφέρον επειδή η γνωστοποίηση θα καθιστούσε δυνατή τη διεξαγωγή διαλόγου σχετικά με την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, και ιδίως την πρόσβαση στα εθνικά δικαστήρια (και τον ρόλο τους), καθώς και με την ανάγκη διαφύλαξης της ενότητας και της αυτοτέλειας του δικαίου της Ένωσης. Τα θέματα αυτά αφορούν άμεσα τους πολίτες της Ένωσης και τις ΜΚΟ όπως είναι η προσφεύγουσα.

5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001 (μερική πρόσβαση) και ζητείται η διεξαγωγή αποδείξεων.

— Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε, ή σε κάθε περίπτωση δεν εξέτασε επαρκώς από νομικής απόψεως, και δεν παρέσχε μερική πρόσβαση στα έγγραφα που είχαν ζητηθεί.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2016 — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank κατά ΕΤΕ

(Υπόθεση T-645/16)

(2016/C 402/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Bregenz, Αυστρία) (εκπρόσωπος: G. Eisenberger, δικηγόρος)

Beklagter: Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ETE)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ενιαίου Ταμείου Εξυγιάνσεως, που φέρεται να λήφθηκε στις 15 Απριλίου 2016, τουλάχιστον κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Πρώτος λόγος: Κατάφωρη παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ελλείψεως (πλήρους) γνωστοποιήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως
2. Δεύτερος λόγος: Κατάφωρη παράβαση ουσιώδους τύπου λόγω ελλείψεως αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Προσφυγή της 13ης Σεπτεμβρίου 2016 — Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret κατά EUIPO — Zaharieva (BOBO cornet)

(Υπόθεση T-648/16)

(2016/C 402/66)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Şölen Çikolata Gıda Sanayi ve Ticaret AŞ (Şehitkamil Gaziantep, Τουρκία) (εκπρόσωπος: T. Tsenova, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Elka Zaharieva (Plovdiv, Βουλγαρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «BOBO cornet» — Υπ' αριθ. 12 299 343 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Ιουλίου 2016 στην υπόθεση R 906/2015-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
 - Παράβαση των άρθρων 75 και 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009.
-

Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2016 — Bernaldo de Quirós κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-649/16)**

(2016/C 402/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Belén Bernaldo de Quirós (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: T. Bontinck και A. Guillaume, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε, με την ιδιότητά της ως ΑΔΑ, η Γενική Διευθύντρια της ΓΔ «Εκπαίδευση και Πολιτισμός» της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στις 30 Νοεμβρίου 2015, για τη μετακίνηση της κ. Bernaldo de Quirós από τη θέση προϊσταμένου της μονάδας «Υπηρεσία ασκουμένων» EAC.C.4 στη θέση συμβούλου εκσυγχρονισμού της εκπαιδευτικής DG EAC.B·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και κατάχρηση εξουσίας.

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά, αφενός, το συμφέρον της υπηρεσίας και, αφετέρου, την ισοτιμία των θέσεων εργασίας. Προβάλλει ότι η τοποθέτησή της στη θέση συμβούλου εκσυγχρονισμού της εκπαιδευτικής δεν δικαιολογείται από το συμφέρον της υπηρεσίας, αλλά από την πρόθεση των ιεραρχικών ανωτέρων να την απομονώσουν επαγγελματικά και να της επιβάλουν προκαταβολικά πειθαρχική κύρωση. Κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε επίσης κατά κατάχρηση εξουσίας, καθόσον η τοποθέτησή της στη θέση αυτή αντιβαίνει και στο συμφέρον της υπηρεσίας, λαμβανομένων υπόψη των ικανοτήτων της και της ανάγκης πληρώσεως κενών θέσεων προϊσταμένων στη ΓΔ Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (DG EAC).
- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η τοποθέτησή της σε νέα θέση παραβιάζει την αρχή της ισοτιμίας των θέσεων εργασίας. Ειδικότερα, τα νέα καθήκοντα που της ανατέθηκαν είναι ως προς τη φύση, τη σημασία και την έκτασή τους κατώτερα εκείνων που ανατίθενται σε συμβούλους με βαθμό AD13. Επιπλέον, η θέση εργασίας δεν καλύπτει πραγματική ανάγκη της υπηρεσίας, όπως επιτάσσει το άρθρο 2 της αποφάσεως C(2008)5029/2.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως καθώς και παράβαση του καθήκοντος μέριμνας της διοικήσεως.

- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η έκδοση της αποφάσεως για τοποθέτησή της σε νέα θέση δεν έγινε κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζεται η τήρηση του δικαιώματος ακροάσεως, δεδομένου ότι δεν της δόθηκε η δυνατότητα να διατυπώσει με αποτελεσματικό τρόπο την άποψή της όσον αφορά το σχέδιο της αποφάσεως αυτής. Επιπροσθέτως, συντρέχει παράβαση του καθήκοντος μέριμνας της διοικήσεως, δεδομένου ότι η ΑΔΑ ουδώως έλαβε υπόψη τα συμφέροντα της προσφεύγουσας ούτε επιδίωξε αντικειμενικά την εξισορρόπηση των συμφερόντων της υπηρεσίας με εκείνα της προσφεύγουσας, ιδίως εξετάζοντας το ενδεχόμενο τοποθετήσεώς της σε κενή θέση προϊσταμένου μονάδας.

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση της αποφάσεως C(2008) 5029/2 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 9ης Αυγούστου 2008, σχετικά με τα καθήκοντα των Συμβούλων.

- Η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση της αποφάσεως C(2008) 5029/2, όπως ίσχυε στις 7 Ιουλίου 2016, επειδή η DG EAC είχε υπερβεί το αριθμητικό όριο Συμβούλων που της αναλογεί και δεν απέδειξε ότι είναι όντως νόμιμη η θέση συμβούλου εκσυγχρονισμού της εκπαιδευτικής στην οποία τοποθετήθηκε η προσφεύγουσα.

Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2016 — LG Electronics κατά EUIPO (QD)**(Υπόθεση T-650/16)**

(2016/C 402/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: LG Electronics, Inc. (Σεούλ, Νότια Κορέα) (εκπρόσωπος: R. Schiffer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «QD» — Υπ' αριθ. 13 633 516 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Μαΐου 2016 στην υπόθεση R 2046/2015-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 12ης Σεπτεμβρίου 2016 — PM κατά ΕΟΧΠ**(Υπόθεση T-656/16)**

(2016/C 402/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PM (εκπρόσωπος: C. Zambrano Almero, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να κρίνει παραδεκτή την παρούσα προσφυγή κατά της αποφάσεως υπ' αριθ. SME (2016) 3198 και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει την εν λόγω απόφαση, κρίνοντας ότι η PM είναι μικρομεσαία επιχείρηση και, επομένως, ότι είναι νόμιμα τα καταβληθέντα τέλη, δεχόμενο ως εκ τούτου τη ζητηθείσα καταχώριση.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται έναν μόνο λόγο, βασισμένο στον ορισμό της μικρομεσαίας επιχειρήσεως, ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του παραρτήματος της συστάσεως 2003/361/EK, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων. Συναφώς, η προσφεύγουσα, μαζί με τον όμιλο επιχειρήσεων στον οποίο ανήκει, διατείνεται ότι πληροί τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο.

Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2016 — LG Electronics κατά EUIPO (Second Display)**(Υπόθεση T-659/16)**

(2016/C 402/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* LG Electronics, Inc. (Σεούλ, Νότια Κορέα) (εκπρόσωποι: T. de Haan και P. Péters, δικηγόροι)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Επίδικο σήμα:* Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Second Display» — Υπ' αριθ. 14 362 248 αίτηση καταχώρισης*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 10ης Ιουνίου 2016 στην υπόθεση R 106/2016-1**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009 σε συνδυασμό με το άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 19 Σεπτεμβρίου 2016 — Credito Fondiario κατά ΕΣΕ**(Υπόθεση T-661/16)**

(2016/C 402/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Credito Fondiario SpA (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Sciaudone, F. Iacovone, S. Frazzani και A. Neri, δικηγόροι)*Καθού:* Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την πρώτη και τη δεύτερη απόφαση του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης·
- να κηρύξει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63, στο οποίο βασίζονται οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, ασύμβατο με τις αρχές της ίσης μεταχείρισης, της αναλογικότητας και της ασφάλειας δικαίου, οι οποίες κατοχυρώνονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να κηρύξει το παράρτημα I του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63, στο οποίο βασίζονται οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, ασύμβατο με τις αρχές της ίσης μεταχείρισης, της αναλογικότητας και της ασφάλειας δικαίου, οι οποίες κατοχυρώνονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

- να κηρύξει τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/63, στον οποίο βασίζονται οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, ασύμβατο με την αρχή της επιχειρηματικής ελευθερίας, η οποία κατοχυρώνεται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- να καταδικάσει το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή η προσφεύγουσα βάλλει κατά των αποφάσεων της εκτελεστικής συνόδου του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης SRB/ES/SRF/2016/06 της 15ης Απριλίου 2016 (πρώτη απόφαση) και SRB/ES/SRF/2016/13 της 20ής Μαΐου 2016 (δεύτερη απόφαση), με τις οποίες καθορίζεται, όσον αφορά την προσφεύγουσα, η εκ των προτέρων συνεισφορά που προβλέπεται στον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/63 για τη συμπλήρωση της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων συνεισφορές σε χρηματοδοτικές ρυθμίσεις εξυγίανσεως (ΕΕ 2015, L 11, σ. 44).

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους.

1. Πρώτος λόγος: μη κοινοποίηση της πρώτης και της δεύτερης απόφασεως στο Credito Fondiario.

- Η Banca d'Italia δεν κοινοποίησε στην προσφεύγουσα τις δύο αποφάσεις του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 5 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/81 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2014, περί ενιαίων όρων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις εκ των προτέρων εισφορές στο Ενιαίο Ταμείο Εξυγίανσης (ΕΕ 2015, L 15, σ. 1), περιορισθείσα στη γνωστοποίηση του πληρωτέου ποσού και θίγοντας το δικαίωμα της προσφεύγουσας να ασκήσει εμπρόθεσμα ένδικο βοήθημα. Το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης δεν επέδειξε τη δέουσα επιμέλεια όσον αφορά την κοινοποίηση.

2. Δεύτερος λόγος: παράβαση του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ λόγω ελλείψεως αιτιολογίας και μη τήρηση της υποχρεώσεως ακροάσεως στις αποφάσεις που αφορούν τις εκ των προτέρων συνεισφορές.

- Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν περιέχουν καμία αιτιολογία ως προς τον τρόπο με τον οποίο υπολογίστηκε πραγματικά η εκ των προτέρων συνεισφορά, θίγοντας τη δυνατότητα της προσφεύγουσας να ελέγξει πραγματικά τη νομιμότητα και βασιμότητα της απόφασεως.

3. Τρίτος λόγος: εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63.

- Η εκ των προτέρων συνεισφορά που απαιτήθηκε να καταβληθεί από το Credito Fondiario είναι δυσανάλογη με το προφίλ κινδύνου του ιδρύματος αυτού και είναι προϊόν εσφαλμένης εκτιμήσεως του παθητικού του ιδρύματος.

4. Τέταρτος λόγος: παράβαση των άρθρων 4, παράγραφος 1, και 6 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63. Εσφαλμένη αξιολόγηση του προφίλ κινδύνου του Credito Fondiario.

- Στις 31 Δεκεμβρίου 2014, το Credito Fondiario εμφάνιζε χαμηλό προφίλ κινδύνου, βάσει των κριτηρίων που προβλέπονται στα άρθρα 4, παράγραφος 1, και 6 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63. Η συνεισφορά που υπολογίστηκε από το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης αντιστοιχεί σε ιδρύματα με υψηλό προφίλ κινδύνου και οφείλεται στο γεγονός ότι το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης δεν έλαβε υπόψη τα προβλεπόμενα στα ως άνω άρθρα κριτήρια ορισμού και μειώσεως του κινδύνου.

5. Πέμπτος λόγος: παράβαση των άρθρων 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Ίση μεταχείριση.

- Το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και το παράρτημα Ι του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/63 παραβιάζουν την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως επειδή προβλέπουν μεταχείριση γενεσιουργό δυσμενών διακρίσεων στον επίμαχο τομέα.

6. Έκτος λόγος: παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της ασφάλειας δικαίου.

- Μη λαμβάνοντας υπόψη το μειωμένο προφίλ κινδύνου της προσφεύγουσας, οι αποφάσεις επιβάλλουν μια εκ των προτέρων συνεισφορά η οποία αντιστοιχεί σε ίδρυμα με υψηλό προφίλ κινδύνου, παραβιάζοντας τις αρχές της αναλογικότητας και της ασφάλειας δικαίου.

7. Έβδομος λόγος: παράβαση του άρθρου 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Επιχειρηματική ελευθερία.

- Θέτοντας αυστηρότερες απαιτήσεις από τις ήδη προβλεπόμενες στην ευρωπαϊκή τραπεζική νομοθεσία και στον κανονισμό (ΕΕ) 806/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2014, περί θεσπίσεως ενιαίων κανόνων και διαδικασίας για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ορισμένων επιχειρήσεων επενδύσεων στο πλαίσιο ενός Ενιαίου Μηχανισμού Εξυγίανσης και ενός Ενιαίου Ταμείου Εξυγίανσης και τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) 1093/2010 (ΕΕ 2014, L 225, σ. 1), όσον αφορά την αξιολόγηση του κινδύνου των ιδρυμάτων, και εισάγοντας στοιχεία διακριτικής ευχέρειας στον υπολογισμό της εκ των προτέρων συνεισφοράς, ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/63 παραβιάζει τις αρχές της ίσης μεταχείρισης, της ασφάλειας δικαίου και της επιχειρηματικής ελευθερίας.

Προσφυγή της 16ης Σεπτεμβρίου 2016 — Cinkciarz.pl κατά EUIPO (€\$)

(Υπόθεση T-665/16)

(2016/C 402/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cinkciarz.pl sp. Z o.o. (Zielona Góra, Πολωνία) (εκπρόσωποι: E. Skrzydło-Tefelska [radca prawny], K. Gajek, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο περιέχει τα σύμβολα «€» και «\$» — Υπ' αριθ. 13 839 998 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Ιουλίου 2016 στην υπόθεση R 2086/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο,

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009.
-

